

நூலாக்ஷப்

சித்திரை மலர் 2000

வெள்ளீடு

சந்திரியன் ஆச்சிரி நல்ல கணவுஞ்சுரூப் புதுமலை

குறள் வழி

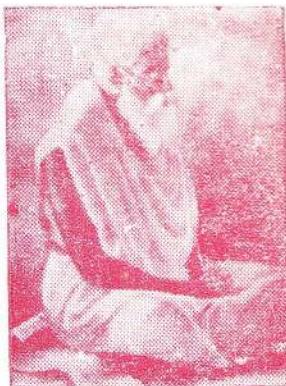

ஒன்றூம் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல் ”

பொருள் :

நடிப்பவர் நட்பை ஒன்றும் சொல்லாது
விடுதல் நஷ்டமொகும்.

தடக்கங்காதக்காதக்காதக: தடக்கங்காதக: தடக்கங்காதக: தடக்கங்காதக:

८
சிவமயம்

நற்சீந்தனை
* * * * *

எங்கள் குருநாதன்

இருவழியை அடையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
எல்லாம் விளங்குமென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
கருவழியைக் கடவென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
கட்டுப்படும் மனமென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
இருவரும் றியாரென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
ஒங்கார வழியென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
நிருமலனா யிருவென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
நீயோ னெங்றுசொன்னா னெங்கள்குரு நாதன்.

வினாக்கள்
தமிழ்
 வினாக்கள்

வினாப்பி - 2

கடார் - 29

2000 சித்திரை

வேற்றுவத்தும்

	பகுதிய
1) மாவ இலங்கூர்களின் நிற்நாளைக்கு	1 - 3
2) திருக்கோயில்கள் சில நிற்நாளைகள்	4 - 6
3) மூன்றுத்தாத மேஸ்ளைப் படுத்தும்	7 - 10
4) பக்கான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பாரதாந்தர்	11 - 12
5) அறுபத்தூறுவர்	- 13
6) பஜனை	14 - 16
7) தாழுமிலி தந்தைவிலி தான் தனியங்காணேயை	17 - 19
8) பக்கி கேய்யும் பக்கான்	20 - 21
9) காட்சிக்கு இலிப திருக்கய்வாயை	22 - 25
10) ஈவசமயத்தின் அடிப்படைத்தத்துவங்கள்	26 - 30
11) செய்மல் உள்ளம்	31 - 33
12) ஸ்ரீ முருக மந்திரம்	34 - 38
13) குறைமுகம்	39 - 41
14) ஸ்ரீ குடும்பத்தின் கதை	42 - 43
15) ஈவகாசி வீசாகப் பெருந்தார்	44 - 46
16) அந்தியான்	47 - 51
17) ஈவகாசி பெருந்தார் மாணவர் பக்கம்	52 - 53
18) அங்கம் வழிபாடு	54 - 56
19) Easy Way to Learn English (Part 25)	57 - 58

அன்பவிப்பு : மாஸ் ஓன்று 30/- ரூபா

கார்ட் சந்தூ தபால் செலவு 385/- ரூபா.

நந்தியான் ஆச்சிரம ஈவச கலை பண்பாட்டுப் பெருங்கல்லினம்

அங்கப் பதிப்பு : அங்கம் - நந்தியான் ஆச்சிரமக்
தொழில்நுட்ப மாண்பாடு.

“சந்நிதிக் கழகு தானமே”

சந்நிதியை மறக்காதே — செல்வச்
சந்நிதியை மறக்காதே
எந்திதி யுனக்கிருந்தாலும் செல்வச்
சந்நிதியை மறக்காதே.

நிம்மதி உலகில் இல்லையே — நீ
நினைப்பது நடப்பது இல்லையே -
சந்திதி வருவாயானால் — முருகன்
சம்மதித்தருள்வான் நிம்மதியே.

உன்றிதி யதிகம் இருந்தாலும் — அதைச்
சந்நிதிக் களிப்பாய் மகிழ்வோடு
விண்மதிக் கழகு வானமே — செல்வச்
சந்நிதிக் கழகு தானமே.

கலைநிதி பெருகிட ஒருமுறை — தெய்வக்
கந்தனை உருகிப் பாடுங்கள்.
கலாநிதி உங்களை வந்தடையும் — பெருங்
கவலை யெல்லாம் திருமே.

ஒருபிடியரிசி, ஒவ்வொரு சதமாய்,
உணர்ந்து களிந்து சேமியுங்கள் — அதை
ஒருதரம் வந்து இருகரம் கூப்பி
முருகனிடம் கையளிப் புங்கள்.

கே, எஸ் விவநூலாராஜா

“கு வீ சீ டி”

பங்குளி மாத வெளிப்பீடு

வெளிப்பீட்டுரை:

பங்குவிமாத மலருக்கான வெளியீட்டுமுறைய வகையாட்டி வகை முதன்மையாசிரியரான திருமதி யோகேஸ்வரி கந்தசாமி அவர்கள் மேற் கொண்டார்கள். அவர் தமது உரையில் இங்கே நல்லபெறும் மார் வெளியீடு மன்றாகரமாகவும், மக்கள் கூட்டும் நிலத்தொகுவும் இடம் பெற்றுவருவதை குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இங்கே அடியார் கஞ்சகு அமைதான வசதியும் திருப்திவாச மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது இங்கே இடம் பெறும் செயற்பாடுகளுக்கு மேறும் நிறப்பைக் கொடுத்து வருகின்றதெனவும் அவர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டார்கள்.

நடிப்பீட்டுரை:

சடஞ்சான மதிப்பீட்டுரையை காழ்பவிகங்களுக்கும் இதிலாநாகர் கத்துங்கற்பிள்ளைக்காரர் திருமதி நாக்கியார் தெவ்வநாச கம் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். இங்கே இடம்பெற்றுக் கொண்டு குக்கிள்ற இந்தத்துறவுவெளியீடு தொடர்பாக செயற்பாடுகளை காதாரான செயற்பாடுகளுக்க் குறிப்பிட முடியாது. இல்ல அரிய, பெரிய, தலம் நிறைந்த செயற்பாடுகளாகும். கருணா அருள்வழியிலே தான் பார்க்க வேண்டும். வாழ்க்கையிலே நிலவியானது அருள்மட்டும்தான் அதீத கருள நிறைந்த காரியங்களே இங்கே குற்றப்படுகின்றன என்பதை அவர் தமது ஆரம்ப உரையில் குறிப்பிட்டார்கள்.

அத்தீக்கீ கருத்துக்களை வெளியிடுவது மட்டுமல்லி அவற்றை மாற்றங்களுக்கு ஏற்றவாறும் நாம் வெளியீடு வேண்டும் அதுதான் முக்கியமாக்க நு. அதனால் குரைக்கட்டர் சிறப்பாக மேற்கொண்டு வருவதாக திருமதி நாக்கியார் செல்வதாயும் அவர்கள் ஏடுத்து விவரிதிக்காரர்கள்.

இறுதியாக ஈடுதிக் குடம் பெற்றுள்ள ஒன்றொரு கட்டுரை பற்றி ஏது குடுக்கமான மதிப்பீட்டை மேற்கொண்டதுடன் பாருவதை பல ஆபிவாசனங்களைப்படும் எனக்கு வழங்கினார்கள்.

செந்திரை மாத கிறப்பு பிரதி பொறுவோர்

திரு. T. பாலசுப்பிரமணியம்
(கொழும்பு)

திரு. நா. குகன்
(குகன் ஸ்ரூப்யோ, பருத்தித்துறை)

திரு. தா. முத்துவேலு
(சந்திதி வீதி, உடுப்பிட்டி)
வலிகிழக்கு எடபகுதி ப. நோ. கூ. ச. அச்சுவேலி
(மங்கல மனை, ஆணைக்கோட்டை)

திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை
(இலக்கிய வரசா. அவ்வாய்)

சிவகங்கு மோட்டோஸ் அன் தொலைத்தொடர்பு நிலையம்
(பருத்தித்துறை)

திரு. S. சந்திரகுமார்
(துவி வெண்திரை அன் வீட்யோ சென்றர், ஆவரங்கால்)

சோ. பாலேந்திரன்
(பாலன் காட்வெயர்ஸ், பருத்தித்துறை)

பனை, தென்னை வள அபிவிருத்தி கூட்டுறவுச் சங்கம்
(அச்சுவேலி)

திரு. இ. சிவராசா
(இவங்கை வங்கி, பருத்தித்துறை)

திரு. S. வசந்தகுமார்
(கிராம செய்யாளர், உரும்பிராய் தெற்கு)

திரு. க. தர்மலிங்கம்
(ஆசிரியர் அ. மி. கல்லூரி உடுப்பிட்டி)

சுடர் தஞ்சும் துக்கவளை

மனிதனுக்குள்ள பகுத்தறிவு அல்லது திந்தனா சுந்தி மனிதனை மனிதனரை வாழுவைப்பதற்கு மட்டுமல்லது அவனை தெய்வத்தன்மை உள்ளவரைக்கும் உயர்த்துவதற்கு.

பகுத்தறிவள்ள மனி காலது செயற்பாடுகளைச் சுட்டிட்டாட்டு மனிதனது உயர்வான அடிக்கணக்களைம், அதேதேரம் விளங்குகளின் போவதன்மைகளை அல்லது இயங்புகளை எடுத்துக்கொட்டி அவை விலங்குகள் தான் என்பதையும் ஆரப்பவுட்புகளில் நாம் கற்றுவ்வோம். ஆனால் இன்று மனிதனுக்குள்ள பகுத்தறிவு பல உந்தர்ப்பணகளில் கொள்கிற்குறியுள்ள காணப்பட்டுள்ளது. வயது வேறுபாடுகளும் பல மட்டங்களில் இவ்விதமான பகுத்தறிவுக்கு புதும்பால் செயற்பாடுகளை நாம் எமது சமூதாயத்தில் எநிர்கொள்ள நேர்க்கொல்து ஒரு சுப்பால் உண்வையாக உள்ளது.

உக்கியமாக இன்னைய இளம் சமூதாயத்தினர் வீதியில் செல்கின்ற பொழுது செயற்படுகின்ற முறைகள் அவர்களுக்கு பகுத்தறிவை கொள்கிற குறியாக்குகின்றது. அதேதேரம் விலங்குகள் இன்மிடயத்திக் பகுத்தறிவு உள்ளவையாக மாறிவருகின்றன அவனது வீதிகளில் செயற்பாட்டிற்கு ஏற்றவாறு நம்மை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்கின்றன என்பதையும் சுட்டிட்டாட்ட வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக வீதிகளில் சென்று கொண்ட மிகுங்கும் கூடுமாடு போன்ற விலங்குகள் வீதியில் மூரத்தில் வாகனங்களோ அல்லது மனிதர்களோ வருவதைக் கண்டவுடன் அதற்கு ஏற்ற விதமாக வரி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதை நாம் சாதாரணயாகக் காண வாம். மேலும் ஒரே செருக்கூடியிக்க போக்குவரத்து இடம்பெறும் கொழும்பிக் காவிரோட் போன்ற இடங்களில் வீதியில் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கத்திற்கு வீதியைக்கடந்து செல்லவேண்டிய நூலை ஏற்படும் பொழுது அங்குள்ள நாய்கள் பொறுத்துவராகவும் பக்குவராகவும் காந்து நின்று விகுப்பம் சாதுரியமாக வீதியைக் கடந்து சொல்வதற்காணமுடியும். ஆகவே விலங்குகள் தங்களையும் காப்பாற்றி மனிதர்களுக்கும் இடஞ்சல் இல்லாது செயற்படுகின்ற பாங்கு எம்மை நீந்திக் கணவக்கின்றது.

ஆனால் நீந்திக்கது தெரிந்த மனிதனது வீதி ஒழுங்குரிசெயற் பாடுகள் இன்று பலருக்கும் இடஞ்சலாகவே காந்தப்படுகிறது. ஒருமானிதன் தனது வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்தவுடன் தான் சமூகத்தின் ஒரு அங்கம் தான் தனிமனிதன் அல்ல சமூகமனிதன் என்ற உள்ளவைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவரியமாக உள்ளது. ஏனென்றால் வீதியில் ஒரேங்கூடப் போன பழகிக்கொள்ளாத மனிதன் தான் ஆவயத் திலும் வழிபடும் பொழுதும் பிரசாதங்களை வாங்கும் பொழுதும் தனக்குமட்டுமே என்னாம் கிடைக்க வேண்டுமென்று நினையித் செயற்படுகின்றான்.

“ஞாச்சஸ்டர்” சந்தாதாரர்களுக்கு அன்பான வேண்டுகோள்!

மேற்படி 2000-ம் ஆண்டிற்குரிய சந்தாப்பணத்தை செலுத்தி எமது ஆக்கழூர்வயான பணிகளுக்கு ஆதரவை வழங்குமாறு டஸ்விடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

காக்க கட்டளை :

செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.

காசோலை :

செ. மோகனதாஸ்
சேயிப்பு க. | இல. : 22096
இலவங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

மேலும் ஆச்சிரமப் பணிகளுக்கு உதவி புரிய விரும்புவோர் மேலே குறிப்பிடவாறு தொடர்பு கொள்ளுமாறு அங்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

இவ்வண்ணம்
பேரவையினர்

வைச்சு இளைஞர்களின் திந்துணைக்கு!

மினிதம் எதிர்பார்ந்ததற்கு மேல்வாழிலை வித்தியானால் இன்று வளர்ந்து விட்டது. ஆனால் மனி நப்பர்ஸ்பாடு உண்ணமயில் வளரா விரிவால். கருங்கால வளரவிள்ளை. பிறவொருவிள்ளை. நிபாயம் வளர்விள்ளை. மனிதர்வை மானிதனாக வாழ்க்கும் பண்டு வளரவிள்ளை. திதுதான் கவியும் தர்வை ஏன்று பலர் இன்று தும்மதியில் விழுகின்றார்கள்.

“ஏற்றுதான் வாய பயனென்க கொல்கூடியில் எந்தோ பொழுது சொல்லின்”

உன்றாகப் படித்தவர்களாக இருப்பும் அறிவுக்கெல்லாம் அறி காக இருக்கின்ற பகலாலுக்கு வளர்க்கப் பேற்றுத்த மறுக்கின்றவர் என்று இருக்கிறார்களோ. அவர்கள் படித்த படிப்பு என்ன படிப்பு?

உன்னி கற்பது அறிவுக்காக. நாடு எவ்வளவு கவனி ஏற்றாலும் அறிவிருந்து அறிந்து கொண்ட அறிவுக்கு மேல் இன்றும் அறிய வேண்டிய அறிவை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதை அறிவுன் வல்லல் என்கிக் குழுகிறவு என்று நாடுகிடை போது, அது நாயமின்த அறிவுக்கு எட்டாததாக இருக்கின்றது. ஆகவே நாம் அறிந்து கொண்டே இருப்பது

அதற்குக் காரணம் மரிகள் கூட்டுரை ஜுத்திரிக் குத்தும் பெற்றுமயாக வளர்விள்ளை. வாழ்க் கூட்டுரை சமயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லை. வாழ்க் கூட்டுரை குறிக்கொள் நூல்களும் உண்டு. அதுதான் உண்ணமயில் இல்லாவன் திருவடி “கனிமியில் பார ஒரு முதுவே. இதனால் வளருவர் நமது இருஷ்டாவது குறுவியேயே நல்ல முறையில் விளக்குகின்றார்.

உட்டுப் பிச்சமயாகக் கெடுகிறது. நம் அறிவுக்கு எட்டாத அந்த அறிவில் பூரவாத்தந்திரான் வான மீவன் என்றும் பசுவான் எட்டும் சொல்லுகிறோம்.

ஒன்றாக வாய்வை வெளியிட வேண்டும்

○ கி. சி. வரதபால J. P. ○

ஒன்றாக வாய்வை வெளியிட வேண்டும்

இந்த அறிவில் பூரவாத்தந்திரான் கவனியில் உள்ளமய யான சூழ்வைகள் என்றும் வன குவர் பெறுத்தக கூறுகின்றார். அப்பா வளரவின் குறிக்கொள் இவ்வு கெட்டேன் என்றும் கட்டுவின்றார்.

அன்னபதி வாய்வையையும் மனதுக்க பூட்டியாது.

உண்மைப் பொருளை அறிய விடாது தடுப்பது அகங்காரம். இதனை அகிழிருள் என்றும் ஆண் வம் என்றும் பெரியோர் கூறவர். அகிழிருள் புற இருள்ளும் கொடி. யது. புற இருள் தன்னைக் காட்டும் அகிழிருள் தன்னைக் காட்டாது தனக்குள் இருக்கும் பொருளையுங் காட்டாது.

எதிர்காலச்சைவ உலகம் இன்றைய சைவ இளைஞர்களுடைய கையிலேதான் உண்டு. நாம் சைவர் களாகப் பிறந்து விட்டோம். சைவர்களாக வாழ்ந்து சைவர்களாகவே இறக்க வேண்டும். இது மிக முக்கியமானது. சிவனை வழி படுவோர் அத் தனை பேரும் உண்மையான புனிதமான சைவர்களே. “சிவம்” என்ற சொல் மூக்கு இன்னொரு பொருள் ‘அங்பு’ என்பது. இந்த ‘அங்பு’ என்ற சொல் சகலரது உள்ளத் திலும் குடிகொள்ள வேண்டும். அங்புவேறு. சிவம்வேறு அல்ல, அங்புவேறு சிவம்வேறு என்று நினைப்பவர் அறிவில்லாதவர் என்பதும் திருமுலருடைய கருத்து.

நல்ல பழக்க வழக்க ஒழுக்கங்களால்தான் நல்ல மனிதன் கருவாகிறான். சபாவத்தை விடப்

“ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்.”

என்பது வள்ளுவன் வாக்கு. நல்ல நடத்தை ஒருவனுக்கு மேன்மை உண்டாக்குவதனால்

பழக்கம் ஆயிரம் மடங்கு வலியது என்று சேர். ஐசாக் நியூற்றங் கூறுகின்றார். தீயகபாவங்களை நல்ல பழக்கவழக்கங்களால் மாற்றலாம்.

இன்றைய உலக இளைஞர்கள் போதை வஸ்துக்களுக்கும், புகைக்கும் பழக்கத்திற்கும் அடிமையாகி விட்டனர். இதனால் அவர்கள் நம் மத்தியில் சமூக விரோதிகளாகவே கணிக்கப்படுகின்றனர். இவ்விரு தீயபழக்கத்திற்கும் அடிமையாகி விட்டனர். இவர்கள் அவற்றினின்றும் மீளமுடிய வில்லை.

நாம் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியை” தொடக்கமும் முடிவுமில்லாத புனிதமான சைவசமய வழியிலே வாழப்பயின்று கொண்டவர்கள். இத்தீய பழக்கங்களுக்கு அடிமையாவதில்லை. ஒழுக்கமுடைமை என்பது குற்றமற்ற பழக்கவழக்கங்கள் சேர்ந்த நல்ல நடத்தை ஓவ்வொரு நாளும் நாம் செய்கிற ஓவ்வொரு நற்செயலும் நல்ல நடத்தைக்கு ஒத்ததா என்று சீர்துக்கிச் செய்யும் சீவும் ஒழுக்கமுடைமை எனப்படும்.

நல்ல நடத்தையை கயிரக்காட்டிலும் உயர்ந்ததாக மதித்து மிகவும் கருத்தோடு காக்க வேண்டும்.

முனிஸ எவ்வாரூக்கும் இருக்கிறது. உயர்வு எவ்வாரூக்கும் இல்லை பானிலு எவ்வோரிடமும் இல்லை. ஒழுக்கம், புவி தம், தெய்வீக்கு தீவால் நான் உயர்வு கிடைக்

கிறேன். அதனால் உயிரைச் சாட்டும் மிகச்சிறத்தால் ஒழுக்கம்.

இக்குறள் ஓர்க்கிர நம் வை இவைக்குரிய கட்டு நித்தனை விருந்தாக அமையும்.

"எவ்வோரும் வாழ்க இனப்பிழ குழக் திட்டப்பரங்கள்தும்"

யுகங்கள் மாருதினாளி ரூபாங்களும் மாரும்

தபதி நான் எச்சரினில் நிலத்தை ஒடு நான் உழுது ரொன்றிடுந்தபோது வினவையீர்ந்த தங்க வகையை ஒன்றைக் கவனிடுத்தான் உடனே தானு எச்சரினிடம் கொண்டு சென்று கொடுத்தான்.

ஆவால், அவனோ அதனைப் பெற்றுக்கொன்ன மறுத்தான். மேறும், அது கண்ணடித்தவறுக்கே சொந்தம் என்றும் கூறினால் முடிவில் யுதிள்ளிருப்பிடம் சென்று நிர்ப்பு அழுங்குமாறு கேட்டனர்.

தங்க வகையைவை இரு கூறாக்கி, இருவரும் வைத்துக் கொள்ளுப்படி யுதிள்ளிரர் கூற இருவரும் அதனை ஏற்க மறுத்தனர். அப்பொழுது ஆகாசத்தில் இருக்கு ஒரு கூல் கேட்டது.

கலீயுகத்தை கட்டவிட்டது விடுவாறு கொடுத்தவனிடம் அக்குரல் கூறியது. அதற்கிணக்க கடுத்தவை கலீயுகத்தை கட்ட விழித்து விட்டதும் எச்சரின் விவகாரிக்காரன் இருவர் மல நிலையிலும் மாறுதல் ஏற்பட்டது. இரண்டு பேரை இப்பொழுது தங்க வகையை தமக்கே வேண்டும் என்று தடுப்பு பறிக்க முடிவு இனார். அவரியும் வந்தபின் பரிசீலித்து அரசன் ஆனான். இருவரும் புதிய அரசனிடம் சென்றனர்.

அவர்களது வழங்கக விசாரிந்த புது மன்னன் நிலம் ஆணத் தும் அரசாட்கே சொற்றுமானதான். நிலத்தில் கிடைத்து தங்க வகையை குரசனுக்கே சொந்தம் என்று கூறி, அவதுயும் எடுத்தும் கொண்டான். இவ்வாறு யகங்கள் மாறுப்போது மனிதனின் குலங்களும் மாறும் நன்மையுடையது என்பது புனராகிறது.

வாழ் கெட்டவரை இருத்துச் செல்கிறது.

திருக்கோயில்கள் சில சிந்தனைகள்

அறிந்தும் அறியாபையினாலும் ஆலயங்களில் சில தவறுகள் நிகழ்கின்றன. சில ஆலயங்கள் சிறப்பாக நடாத்தப்படுகின்றன சில விடமங்களில் அருளிலும் பார்க்க பொருளுக்கே முக்கியத் துவம் கொடுக்கிறார்கள். சில கோயில்களில் அருளுமில்லை, பொருளுமில்லை வெளவால்கள் குடிகொள்வதுண்டு. உள்ளே இருடும் வெளியே செடி, கொடிகளும் உள்ள ஆலயங்களுமுண்டு. கோயில் நடைமுறைகள் அன்பு நெறியை வளர்த்து சமய அறிவை புத்தி மகிழ்ச்சியையும் சுத்ததையும் மக்களுக்கு நல்க வேண்டுமென்பதே இக்கட்டுரை எழுதுவதன் நோக்கமாகும்.

கோயில் அமைப்பு

காற்றும் வெளிச்சமும் நிறைய வரும்படி அமைக்க வேண்டும். கோயிலும் சூழலும் சுத்தமாக வைத்திருக்கப்பட வேண்டும். கழி வுற்ற மரர் மாலை தேங்காய்களுடு என்பன தினமும் நீக்கப்பட்டு என்னையும் அழுக்கும் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். அபிடேக தீர்த்தத்தை கண்டபடி ஒடவிட்டு கொகமேய்க்க வைக்கக் கூடாது வாரத்துக்கொரு முறை கோயில் கழுவப்படல் வேண்டும். மன் தரையாயின் மேழுகப்படல் வேண்டும் எந்தேரும் வழி படக்கூடிய வசதி செய்யப்பட

வேண்டும் அத்துடன் விபூதிப் பெட்டி, தூபக்கால் கர்ப்பூரத் தட்டு என்பன அஸ்பர்களின் பாவ ணைக்கு வசதியாக வைக்கப்படல் வேண்டும்.

திருக்குளம் - கேளி கிணறு தொட்டி என்பன எப்பொழுதும் பாசியற்று சுத்தமாயிருக்க வேண்டும் வெளியே ஊற்றும் நீர் திரும் பக் கிணற்றுக்குள்ளே போகாத வாறு பாவனையாளர் கவனிக்க வேண்டும்.

தொகுப்பு:
○ க. சிவசங்கரநாதன் ○

மகைப்பள்ளி - வெளிச்சம் காற் றோட்டத்துடன் புகை கோயிலுக்குள்ளே வராத விதமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் அழுக்குகள் தினமும் வெளியேற்றப்பட வேண்டும் தயாரிக்கும் பிரசாதம் சுத்தமாகவும் கல் மண் அற்றதாயும் இருக்கவேண்டும்.

அந்தனார் - விபூதி சுருத்தி ராட்சதாரனராய் தோய்த் துலர்ந்த உடையை ஒழுங்காக அனிந்தவராய் மீசை கிருதா போன்ற கோலங்கள் அற்று அடியார்களின் மதிப்புக்குரியவராயி

பொறுமையே நீடித்த பிரார்த்தனையாகிறது.

ருத்தம் வேண்டும். இவர்களின் நடைமுறை பாவகை அருவை வரார்க்கவேண்டும்.

தொக்டர் - சுத்தமுனையாவர் களைக்கும் அங்பரதங்களும் இருக்கல் வேண்டும் வரும் அடியார்களை விரட்டியடிப்பொருளாக இருக்கக் கூடியது தம் பணிகளை அழைதி யாகவும் அடியார்கட்டு தொழிற்காலிகளில் நிலையம் வழிபாட்டுக்கு ஒன்று சலில் நிலையம் நிறைவேல்ற்றுப்பொருளாகியிருக்க வேண்டும். விடுதி உருக்கி ராட்ச நாட்சியராயிருத்து உத்தும்.

தமுகர்த்தாக்கள் - இப்பேறு பெற்றது தம் கவச்செயலெல்லக் கருதி தம் கட்சையை அங்குப்பிள் கெங்கல்லை செய்துவருகிற வேண்டும். ஆடம்பர்சு சடங்குகளில் பண்ணதாகவும் விரயந்து செய்யாது கோயிற்பணி யிலும் செய்ய அறிவை வளர்க்கும் பணியிலும் சிக்கவேணக் கொலையித் தலை வேண்டும். சாதி விந்தியாகி பாராது ஆசராமாக வரும் சுகை கும் இறைவுகளை வழிபட்டின்பும் ஈற்பாடு செய்தல் வேண்டும். சிறு பூசைகட்டு இடம் வையாது தக்கன செய்தல் வேண்டும். அன்புடன் காட்சை நடவடிம் காறுப்பாய்த்தன்மை பெறுகிறது பக்கியை வளர்க்கிறது இவர்கள் சில தீட்டை பெற்றவர்களையிருத்துவ அவசியம்.

கட்சைங்கள் - அரச்சாலை அபி டெகம் முதலியலற்றுக்கு சுப்ப மாண கட்சைங்களே விதிக்கப் பெறுக் கேண்டும்.

அடியார்கள் - குளித்து தலை வேண்டும் புலைந்து வருதல் வேண்டும் கோயிலில் பேசிக்கொள்கூடும் இறைக்கு கொண்டும் பின்னால் வோடு^① விளையாடிக்கொண்டும் இடைஞ்சல் செய்யக்கூடாது. அடிக்கடி சாழுத்து குறுக்கும் தெருக்கும் தீரியக்கூடாது பின்னாலைவை ஓடியிலையாட விடுதலால் தான் கஞ்சம் வழிபாடுகள் மற்றவர்களின் வழிபாட்டையும் குழப்புவைதாயும் கிள அடியார்கள் உணர்வதில்லை. தீரும் காட்டும் போதும் பிரசாதம் வழங்கும் போதும் ஒழுங்காக நின்று மற்ற அடியார்கள்க்கும் வசதி விடப்போவேண்டும்.

வழிபாடு - குறிப்பிட்ட நேரத் தில் பூணை நடத்தப்படுதல் அவசியம். அகஸ்தத்தில் நடத்தக்கூடாது வழிபாடு நடந்து பின்னர் தமிழ் மை ஏதி மூந்த பிறகிட விழுதி சந்தைம் தீரித்தும் பூ என்பல வழங்கும்படி செய்து கோண்டும். திருநூல்கள் யாராலிருத்தாறும் வாசியாவலைஞக்கூடாது. திரு விழாக்காலத்தில் பொழுதுபோக குக்கான விலை யாட்டுக்கள் நிசுருச்சிகள் விலை ஆட்டபூங்கள் இடம் பெறக்கூடாது. இரவு விழா பந்து மகலியிழுடன் நிறைவு பெறு வருது உத்தமம் - நன்னிருவில் நடந்துவது விழுப்பாக்கது. அன்பு நெறியை வளர்க்கும் முனையில் திருவிழா நடைபெற வேண்டும்.

சமய அறிவு - உருவவழிபாடு எவ்வளவு மூக்கியமே அதேபோல் சமய அறிவிலைப் புகட்டுத்துவும் முக

இன்றையன் மனித இனத்தின் நம்பிக்கை இழக்கவினால்.

கியம் புராண படனம் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள். இன்னிசையுடன் திருமுறை ஒதுதல் அவசியம். தமிழக ஆலயங்களில் நடப்பது போல் ஒதுவார் முர்த்திகள் நிய மிக்கப்பட வேண்டும். பக்திக்குக் களங்கமான நகைச்சுவை நிகழ்ச்சி கரும் வேண்டா உனர்வைத் தூண் டும் இசைகளும் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும் ஆலய சமயபண்போடு

சமய அறிவைப் பெருக்கும் முறையில்கோயிலில் நடைபெறும் நிகழ்ச் சிகள் நுண்ண றி வு கொண்டு ஆராய்ந்து செய்யப்படுதல் அவசியம். ஆலயம் வழிபாட்டிற்குரிய புனித இடமாக யாம் கருதுகிறோம். ஆலயத்தை வழி நடாத்துவோரும் ஒழுக்கமான முன்மாதிரியாக நடந்து மக்களை நல்வழியில் இட்டுச் செல்லவேண்டும்.

“ என்னுவார் நெஞ்சில் நண்ணுவார் சசன் ”

இதிகாசமும் – தத்துவமும்

இராமாயணத்தில் பாதுகாபட்டாபிஷேகம் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றது நாம் அறிந்ததே. பதினான்கு ஆண்டுகளும் ஸ்ரீராமரின் பாதுகைகளை சிம்மாசனத்தில் ஏற்ற பரத சத்ருக்னர்கள் தொழுது வந்தனர். இதற்குப் பின் ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி உள்ளது. ஒருமுறை. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வழக்கத்துக்கு மாறாக திருமால் பாதுகையை பள்ளியறைக்குள் விடுத்து பாம்பணையில் படுத்தார். உடனே, அவரது திருமுடி பாதுகையைப் பார்த்து, “ தகாத இடங்களையெல்லாம் மிதிக்கும் நீ உள்ளே வருவதா? போ, வெளியே ” என்றது. சங்கும், சக்கரமும், முடியும் சேர்ந்து பாதுகையை இழிவுபடுத்தின. பாதுகை அமைதியாக பெருமானிடம் முறையிட்டது அப்போது பெருமான், “ பாதுகையே, நீ வருந்த வேண்டாம். அடுத்த அவதாரத்தில் ஸ்ரீவர்கள் உண்ண பதினான்கு ஆண்டுகள் பஜிப்பார்கள். இந்தத் திருமுடி உண்மேல் அமர்ந்திருக்கும் ” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தில் சங்கு, சக்கரங்கள் பரத, சத்ருக்னர்களாகி புஜிக்க பாதுகை அரசாண்டது.

தத்துவங்கள் :- யாரையும் இகழ்ந்து பேசுதல் ஆகாது. “ கீழோராயினும் தாழ் உரை ” என்பதே இதன் முக்கிய கருத்து.

கொடுகொடு பொன்னைக் கொடு, உன்னையும் கொடு.

மானுபத்தை மேண்மைப்படுத்தும்
மாண்புமிகு கோப்பாகேள்
(மகாபாரதத்தினிருந்து)

இந்திரப்பிரஸ்த நகர நிர்மாணம்

மாண்புமிகு கோப்பாகேள் மானுபத்தை மேண்மைப்படுத்தும் நகர நிர்மாணம்

அங்கிலாபுரியை அடைத்த பாண்டவர்கள் களிப்புடன் வாழ்ந்திருந்தனர். கவனமாற்றும் அவர்களுடன் அங்கிலாபுரியில் தங்கியிருந்தார். அந்தாட்களில் ஒருவர் திருக்கராண்டிர மன்னாச் பாண்டவர்களை அலைத்து, “யமந்தராகனே! இந்த ராஜ்யத்தை உண்டாக்கும்படியாக பார்வை செய்து போய்படுத்தினான்.

கிழத்தீரு
ஏ. குமாரசாமிஜியர்

இந்த அரசிற் பாதியை நீங்கள் பூப்ரந்துக்கொள்ளுங்கள் என்று யெந்தர்கள் நியபோர்கள், அந்தாட்களுங்களைப் பொறுத்து கொண்டுள்ளார்கள். ஏனெலை நீங்கள், அவைவரும், பலமுறை காலத்துத் திறலைநகராக இருந்த காண்டவர்ப்புரங்கள்திருக்குச் சென்று, அந்தகளில் இருந்தலாறு கங்கள் ஆட்சியை நடைத்தி வருவிருக்காரே” என்று கூறுவரான். இந்தராண்டிர மன்னாரின் உரைக்காளச் செல்லிமுடித்த

பாண்டவர்கள், மன்னாவை வைக்கப்பட வெற்றுக் கூர்க்கவிக்கிய அடைத்து கண்ணப்பிராற்றுதல், கஷத்தாவோகங்கு செய்தனர்,

கவனமிர்ராற்றும் அவ்வாலோகனங்கை வரவேற்று மன்னாவின் கட்டளைப்படி நடக்குமாறு பாண்டவர்களைப் பக்கித்து, அந்தாட்களியத்தை விழுருவிந் கெய்யுமாறும், திருக்கராண்டிர மன்னாவை மாக்கப்படுத்தினார். அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் விழாசமகரினி அய்வேக வருஸ்க தரவாணரார், என்னோயீர் அவரை வரவேற்றுவதனங்கிடை, அக்தீரம் நால் கூழ்ந்தையை என்னாற்றுவை உணர்த்து, கொங்கு கண்ணப்பிராள், விமாசுட்டன் கவந்துகராண்டிர, விழாவாக, நால்கூர்த்த வெங்களையில் யுதிஸ்திரரூ க்கு ராண்யாபிழேக்கத்தை நடாத்தி வைத்தார்.

முடிகுடி மன்னாகிய யுதிஸ்திரன், தனது தாபியெறும், மற்றும் அவைவரும் புண்டுழு நகர் வைம் வந்தான். பாக்கன் மகிழ்ச்சிக்

கொடுத்துக் கொட்டேர் எவ்வும் இல்லை.

கடவில் முழினர். அந்திகழ்வுகளால், எல்லோரும் களிப்படைந்த வேளையில், துறியோதனஞும் அவளைச்சார்ந்த சிலரும், பொறா மைத் தீயினால், உள்ளம் சோர்ந்த வர்களாய், இருந்தனர். அதனை உணர்ந்துகொண்ட திருதாஷ்டிரமன்னான், பாண்டவர்களை விரைவில் காண்டவப்பிரஸ்தத்துக்கு அனுப்ப முயன்றான். எனவே பாண்டவர்களை அழைத்து, “மைந்தர்களே! உங்களுக்குரிய அரசு கிடைத்துவிட்டது, எனவே நீங்கள் அனைவரும், இப்பொழுதே காண்டவப்பிரஸ்த நகருக்குச் செல்லுங்கள். பூரு, நகுஷன், யயாதி போன்ற நம் குலப் பெருமன்னர்கள் அவ்விடத்தில் இருந்தே அரசோக்சிப் புக்கு பெற்றனர். பின்னர் அது அழிந்துபோய்விட்டது. எனவே அந்தகரைச் சீர் செய்து இராஜதானியாகக் கொண்டு நீங்கள் ராஜ்ய பரிபாலனைத்தை மேற்கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு எல்லா ஐஸ்வர்யங்களும் கிட்டிச் சிறப்பாக வாழ்வீர்கள்” என வாழ்த்திப் பாண்டவர்களைக் காண்டவப்பிரஸ்த நகருக்கு அனுப்பி வைத்தான். கண்ண பரமாத்மாவும், நால்வகைப் படைகளும் சூழப் பாண்டவர்கள் புதிய நகரை நிர்மானிக்கும் நோக்குடன் செற்றனர்.

நகரை அடைந்ததும். கண்ணன் இந்திரனை அழைத்தார் இந்திரன் அவ்விடத்திற்கு வருகை தந்ததும், இந்திரனை நோக்கி “இந்திரா, பாண்டவர்கட்காக நவீனமான ஒரு நகரை நிர்மானிக்க

வேண்டும்” என்று ஆணையிடார் கண்ணன். மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த சகல வசதிகளும் கொண்ட அழிய நகரம் வீறரவில் உருவாகியது. கண்ணபிரான் அந்நகருக்கு “இந்திரப்பிரஸ்தம்” என்று பெயர் குட்டினார். இந்திரப்பிரஸ்த நகரம் குன்றுகளும், சுணைகளும், நிறைந்ததாகவும், வளம் மிக்கதாகவும், விளங்கியது. “நந்தினி”, என்னும் ஆறு நகரைச்சுற்றி ஒடியது. கால் நடைகளும் பிற செல்வங்களும் நிறைந்து விளங்கின. இவ்வாறு செழிப்புற்ற நகரை நோக்கி வேதியரும், வணிகரும், மற்றுமுள் பலரும் உவந்துவந்து குடியேறினர். யுதிஷ்டிரனதும், மற்றும் பாண்டவர்களினதும், அறம், நீதி, அங்கு, மிகுஷியால் மக்கள் நிறைவுடன் வாழ்ந்தனர்.

இவ்வண்ணம் பாண்டவர்களின் துன்பமனைத்தும் நீங்கி மங்களாகரமான வாழ்வு கிடைத்தமை கண்டு, மனநிறைவு, கொண்டகண்ணபிரான் அவர்களிடமிருந்து விடைகொள் முனைந்தார். அவ்வமயத்தில் யுதிஷ்டிரன் கண்ணனை தொக்கிக் “கண்ணா, நின்து அநுக்கிரகத்தினால் எமக்கு நல்வாழ்வு கிட்டியுள்ளது. எக்காலத்திலும்நின்துணை ஒன்றை நம்பி நாம் இருப்போம். நீயே எங்கள் புகவிடம்” என்று கூறிக் கண்ணனின் பாதக்கமலங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான். அவ்வுறைகளைக் கேட்ட கண்ணன் “அரசே, தார்மப்படி உணக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யம் உனக்குக் கிடைத்துள்ளது.

கேட்ட ரிந்துதயன்னா ஆசிரியாத அன் முதலர்போர். சிறவழியிற் கெல்லும் கங்களை என்ன சொய்ய முடியுமிருந்துவே இனிமேலும் வரும் காலத்திற்கும். தர்மம் நிலராது அதற்கு தீவிரம், குடியுக்கள் நல வனக் கருத்தில் கொண்டு, அவர் கவின் யனம் கோங்காத வங்களைம் அப்புரியாயாக¹¹ என்று ஆசிரி வரிக்கு பாண்டுவர்களிடமிருந்து பெரியுக் குந்திகேவிரிடம் சென்று அவனிடப்படும் விளைகொண்டு துவாரங்கள்கேவினார் கங்களைப்பிரச்ச.

பாண்டுவர்கள் செங்கா ஹோச்சிச் சீரங்கமுடிடன் வாற்றத்து வரும் நாளில் நாராதமகந்தி பாண்டுவர்களைக் காலும் தீராக்குதல் இந்தியப் பிரஸ்தத்திற்கு வருங்க தாக்கர் நாராதமகந்தியில் வந்துள்ள மலையக் கல்லறை பாண்டுவர்கள் மகிழ்வட்டி அவரது பொதாரனிந்த துங்களை வணங்கிப் பணித்து, தீராபதிலையூஸ், ஒரவழைத்து மகிழ்விடம் ஆசிரிவாதும் பெறுக செய்தார். அவர்களையைவரையும் மூமகிழ் ஆசிரிவதிக்குத் தார்மதார், பாண்டுவர்களை தோந்திக் கூட்டு புத்திரரோ, பெருங்கமிக்க மாதுரையாகிய தீரைப் போட்டு உம் ஸுவநாக்கும் மன்னாவியங்கை விஷட்டத்துமை நீவிர செய்த பெரும் தகப்பயனாகும், நீவிர ஸுவநும் தீரைப்படியுடன் இலைவருதை தர்மத்துமைவென்னமயாகக், ஈக்கொண்டுபொடுக்க கடவிரி, பூர்ணமூம், குடை பெண்ணை நியகன் ஜவங்கும் மாநாத்துவன்வண்மயாரல், உம் பின்டேசை மனவெற்பாடுகள் ஏதும் ஏற்படாமல் இருக்கக்கூடிய வகை

வீசு ஏதாக்கது குடை வரண்ணுக்காலைய உபரிமைடேபு ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்றன. இடங்கள் உமது ஒந்து வைக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டது¹² என்று அறிவுரை நல்காது கூறி விடைப்பதற்கார்.

நாராத மகிழ்வி உரைத்தலற் றாச் செவிமுடிநிடப் பாண்டுவர்கள் நாய்க்குக்குன் போசித்து, ஒப்பு வொருங்குட்டப்பாண்டுவா ஸுப்பிரா குங்குடன் திரெவபதி வாழுவேன் கும் என்றாதியமத்துக்கு ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அக்காவாத்தினி, இது வரும் தவித்திருக்கும் வேலையில் மற்றுறைப் பாண்டுவர்கள் பார்க்குக் கூட்டாரு அவ்வாறு பார்க்குதிரிட்டால், பார்த்த பாண்டுவர் தீர்த்த யாத்தினர் சொல்ல வேண்டும். என்று வகுக்குதுக் கொண்டனர். அந்தியமத்தினைப் படி இப்பெயாக ஒந்துவியாட்டி கூப்புத்து வந்தார் பாண்டுவர்கள்.

கல்லாறாவ காலத்தில் ஒரு நாய் அத்துணன் ஒருவன் தனது பாண்டுவர்களை இருஷிட்ட தால் வற்று பாண்டுவர்களிடப் பூவருபிட்டால், அதனால் சீசுவி மாதுரை அர்சிகளை சங்கர்வளைத் தனாடிக்கும் பொருட்டு ஆயுதம் எடுத்து வரும் வொருட்டு உண்ண சென்றான். உண்ண சென்ற அர்சிகளை அங்கே வழிக்காராம் தீரைப்படியும் தவித்திருப்பதைக் கண்டு பதநியாவாய் வெளியே வந்து விட்டான். அத்தனர் வெளியே முளையிட்டுப் புலமிப்பிக் கொண்டிருந்தான். தர்மாங்கட-

மான நீலையில் அகப்பட்டுக் கொண்ட அரச்சனை, அந்தனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, உள்ளே சென்று ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டான். அந்த ணைர ஆபத்தில் இருந்து காப்பாற்றிய பின் தருமரிடம் சென்றான்.

“அன்னா, திரெளபதி சம் பந்தமாக எம்மிடையே ஏற்படுத் திக் கொண்ட நியமத்துக்குப் பங்கம் வரும் வள்ளும் இன்று நடக்க வேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே நான் தீர்த்த யாத்திரை செய்ய வேண்டும், அதற்கு அநுமதி தாருங்கள்” என்று வேண்டிக் கொண்டான். அப்போது தருமர் “அரசு சனா! நீ அந்தனருக்கு உதவும் பொருட்டே நாம் இருவரும் இருக்கும் இடத்துக்கு வரவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. ஆபத்துக் காலத்தில் ஏற்பட்ட பாவத்திற்குத்

தோழியிலை, எனவே நீ சென்ற வேண்டியதில்லை” என்று மொழிந்தார். அப்போது அரச்சனை “அன்னா, தர்மத்தை அநுசரிக்கும் போது அதில் கபடத்தன்மை இருக்கக் கூடாது, வரண்முறையை வகுத்துக்கொண்டவர்கள் நாங்கள், நாங்களே ஒழுங்கு முறையை மீற வாமா? அத்துடன் தர்மவழியில் நடக்கவேண்டும் என்று எங்களுக்குப் போதிப்பவர் தாங்கள்தான். அதன் வள்ளும் சத்தியத்தை மீற எனக்கு விருப்பயில்லை. எனவே விடை தாருங்கள்” என்றான்.

திருமரும் அதற்கிணங்கி விடை கொடுக்க, அரச்சனை ராஜ உடுப்புக்களையும் ஆடை ஆபரணங்களையும் களந்து நாலாடை உடுத்து அந்தனர் குழாத்துடன் தீர்த்த யாத்திரைக்குப் புறப்பட்டான்.

தொடரும் ..

“வீடு” பற்றிய தத்துவம்

வீட்டில் முதலில் இருப்பது “படி”, இது நம்மை ஞான நூல்களைப் படிக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றது. அடுத்து “நடை” நாக்படித்தபடி நடக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றது. அடுத்து “கூடம்” அது “சதவங்கம்” அதாவது ஞானியர்களிடம் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் கூடி வாழ வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகின்றது. பக்கத்தில் “முற்றம்” இலட்சியம் முற்றுப்பெற்றால் மோட்சம் கிட்டும். இது “வீடு” பேறு என்பதாகும்.

★ கடவுள் நம்மைப் பார்த்தவள்ளும் இருக்கிறார். ★

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பாய்மலர் திருவாய்மலர்ந்து அருளியணவ

அறிவிலிகளின் அபாய வேதாந்தம்

“ஒவ்வொ பிரம்ம மயம்” என்ற நிமியாழன அத்வைதக் கொள்ளக்கூடிய ஓர் அரசலூக்கு அவனுமையாக குறு உபதேசம் செய்துரார். இத்வைக் கருத அரசலூக்கு வேறாக அடைந்தவைகளில், அப்பியாகவேக் குள்ளே சென்று தனது பட்டிமலிவிழய நோக்கி, “ராமனிக்ருஷ்ண என்னி யிடே வேலைக்காரிக்கும் யாதோடு வித்தியாகருபிஸ்ஸை ஆதவால் இந் முதல் வேலைக்காரியே ராமனியாக இருக்க வேண்டியது” என்றால், இப்படி மறியீல மரகத்தைத் தாய்கள் சொன்ன கால்கேட்ட ராணி இடிவிடிந்தாம் போன்ப பிரரித்துப் போரான், உடனே அவன் குறுவை வரும்பூத்திலை “கவாரி தங்களுமிடய உபதேசத்திலால் வந்த கெடுதி யைப் பாருங்கள்” என்று நடந்த சமாச்சாரத்தைச் சொல்லி அழுதான். குறு அவனால் தேற்றி, “இள்ளாய நிலம் வைத்தின் அன்றை பரிமாறும் போது குறு சட்டுச் சாலையையும் கூட வை” என்று சொல்லி போரான்.

போஜை சமூகம் வந்ததும், அரசலூம் குறுஷம் சாப்பிட உட்காரந்தனர்; அன்னத்திலை அருளிவு சாவசமும் வைக்கப்பட்டிருந்ததாகி வேண்ட அரசலூக்கு அவனு காந்த கோபம் வந்தது. இங்கப்பார்த்த குது வெசு அந்தமாக “நானுவே

திருமதி சே, அருளாவந்தம்

உங்கு அத்வைத குருவும் வெளுவாக உண்டே, சாலை யேறு அன்றை பொறு என்ற வித்தியாகம் எப்படி உலக்கு வந்தது? ” என்று கேட்டார். அரசலூக்கு இன்னும் கோபம் அளிக்கின்றது. ஆகவே அவன் “அத்வைதி என்று பெருவைய பேசிக் கொள்கிற நீர்தாம் இந்தச் சாலையைச் சாப்பிடும் மூர்ப்போம்” என்றான். “நான்து” என்று சொல்லிக்கொள்ளு குறு உடனே பங்கியாக மாறி. அத்துற்கு சந்திராஞ்சித்துள்ள சாலையை விடுவது விட்டு, மறுபடியும் விடுது சூபத்தை எடுத்துக்கொண்டார். அரசன் வெட்கப்பட்டுப் போகாக் கழுபடியும் விடுவது

அதைப் போன்ற மதியீனமான
பேச்சைத் தன் மனைவிடம்
பேசினாதே இல்லை.

ஒரு பிராமணன் புதிதாக ஒரு
தோட்டம் உண்டாக்கி அதை
இரவு பகலாகக் காப்பாற்றி வந்
தான். ஒரு நாள் ஒரு பசு அத்
தோட்டத்திற்குள் நுழைந்து. அப்
பிராமணன் வெகு அருளமையாக
வளர்த்து வந்த மாஞ்சிசடியை
மேய்ந்தது இதனால் கோபங்
கொண்ட அப்பிராமணன் பகவை
வெகு பலமாய் அடிக்க அது அடி
பொறுக்க மாட்டாமல் இறந்து
போய் விட்டது பிராமணன் பக
வைக் கொண்று விட்டான் என்ற
சமாசாரம் ஒரு நொடியில் ஊரெங்கும்
பரவியது. பிராமணனோ,
வைதாந்தி என்று வேஷம் போட்ட
வணாதலால், பகவைக் கொன்ற
குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளாமல்
“ நான் பகவைக் கொல்லவில்லை.
என் கை கொண்றது. இந்திரன்
வைக்கு அதிதேவதை. ஆகவே பக
வைக் கொன்ற தோழம் இந்திர
வைச் சேர்ந்தது. என்னைச் சேர்ந்த
தல்ல ” என்று சொன்னான்.

தேவலோகத்தில் உள்ள இந்தி
ரன் இதைக்கேட்டு ஒரு கிழப்பிரா
மண உருவத்துடன் அந்தத்தோட்
டத்துச் சொந்தக்காரனிடம் வந்து
“ கவாமி இந்தத் தோட்டம்
யாருடையது? ” என்று கேட்டார்.

பிராமணன் :~ என்னுடையது.

இந்திரன் :-

இது வெகு நேர்த்தியாக இருக்கிறது. உமது தோட்டக்காரன் கெட்டிக்காரன் போலும் இந்த மரங்கள் வெகு அழகாயும் வரிசையாயும் நடப்பட்டிருக்கின்றன.

பிராமணன் :-

இதுவும் நான் செய்ததுதான் மரங்களெல்லாம் என்னுடைய ஏற்பாட்டின் படியேதான் எனது மேற் பார்வையில் என் உத்தரவின் பேரில் நடப்பட்டன.

இந்திரன் :-

சரிதான்; நிரம்பவும் அழகாக இருக்கிறது. இந்தப் பாதை யார் போட்டது? வெகு நேர்த்தியாகப் போட்டு முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது

பிராமணன் :-

இதுவும் என் வேலைதான்.

இதைக்கேட்ட, இந்திரன் கூப்பியகையினாய், “ கவாமி! இவையெல்லாம் உம்முடையன என்கிறீர் ” இந்தத்தோட்டத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கும் வேலைகளுக்கெல்லாம் கீர்த்தி உமக்கு வரவேண்டும் என்கிறீர், ஆளால் பகவைக் கொன்ற தோழத்திற்கு மட்டும் ஏழை இந்திரனை உட்படுத்துவது நியாயமா? என்றான்.

[பிதாடரும் ...]

“ தாராள மனமில்லாதவன் வீட்டில் உணவு கொள்ளாதே. ஏனெனில் அவன்னிக்கும் உணவு அத்தனையும் விழும் போன்றது ”

★ மரணம் என்பது புதுவாழ்வுக்கு உறுதி மொழி. ★

அறுபத்து மூன்று

[தொடர்ச்சி....]

சுங்கவிபகுவியானார் : சோழ நாடு திருச்செட்டலூரிற் பிறத் தவர். ஒவ்வும் அந்தவர். சிவதொன்றுள்ள ஸ்ரூவம் மிகவுறியராகி, மாணவிகளாகுத்த தாவினை விழிரு அஷ்டகி கொண்டும் குல்கிளியம் வாங்கி அர்ப்பணித்தவர். சாய்த்த சிவவின் கந்தைப் பூமாலை கொண்டு திருவுநுளியால் நியிர்த்தியவர்.

நவிந்தியாய்வான் நாயகார் : சோழ நாடு ஏயப் பேரூரிற் பிறத் தான்தொன்றீரால் விரோத கெரித்தவர். திருவாலூரிற் பிறத்தவர் எவ்வளவுறையும் சிவ தொலூபியராகக் காணப்போற்ற தனியானாய்வுடையவர்.

மெம்பிபொருள் நாயகார் : நடுநாடு திருக்கொல்லூரைச் சௌர்த்த அறுநில மணவர். தம்மைக்கொவல் வந்த பகைவனங்க்கூட விவாசி வெட்தாரியரக் வந்தகால் அவ்வைக் கொல்லாது காப்பாற்றித் தம் உயிர் விட்டவர்.

க. வாய்பி

திருநாவுக்கரசர் : நடு நாடு திருவாலூரைச் சௌர்த்த வெளாளர் சரியத் தொன்றுள்ள ஸ்ரூவம் என்காட்சு பலவிசெய்து கிடப்படுத் தான்று கூறி உழவாரத்தொன்று வெம்து உழவாரத்தையே தமது ஆயுதமாகக் கொண்டவர்.

ஶாம்பேகர நாயகார் : சோழ நாட்டிற் பிறத் தான்தொன்றீர். அபி டேக் பாந்துத்தை இடறியவர் தாந்தொன்றும் பாராமங்க அவர் காணல் வெட்டியவர்.

பிருத்தோனார். நாயகார் : சோழ நாடு திருச்செங்கார்ட்டுந் தூய்வில் பிறக்க அந்தவர். சிவவிதயாருக்கு அழுது கொடுப்பதற்காகத் தன்று ஒரே ஆண்பிள்ளையைக் கறியாகச் சுமைத்து அருந்த பாடத் தது உண்ணாவைச் செய்புவள் அடியவர்களுக்குத் தோன்றி செய்வனதாம் அண்புவளத்தையும் இது உணவர்த்தி நிற்கின்றது.

காட்டங்காஸ் அம்மையார் : சோழ நாடு காட்டங்காவில் பிறத் தவானிகர் ரூவும். சிவவிதயார் மீது கொண்ட விருத்தோம்பற் பல்லபி னால் சிவவிதயாருக்குக் கொடுத்து விட்ட மாம்பழுத்தை சுடுகொய்ய சிவபிராமிடம் பழும் கேட்டுப் பெற்றவர். ஆனநாட்டில் ஆட்டல் கங்கைத் தெய்வம் பெற்றுவை குறிப்பிடத்தக்குறு.

மங்கையர்க்கரசியார் : பாண்டி நாட்டைச் சௌர்த்த மாலியார் குவர். அரசி திருநூனசம்பந்தைர வரவாழுத்துத் தமது கணவுவையும், உட்டையை காத்து ஊசுவும் தனழுத்தொங்கர் செய்தவர்.

[தொடர்கும்....]

வெள்ளவருக்கு வழி யாடுகிறது.

பஜனை

(தொடர்ச்சி.....)

குந்தரமூர்த்தி கவாமிகள் கூட இறைவனைப் பாடிப் பரவிப் பணிந்து பஜனை செய்யவர்களை எங்கே ஆட்கொண்டு எப்படியான நிலைக்கு ஈடுபட்டிரி வைப்பான் என எடுத்துக்கூறுகின்றார். தங்க எது அற்ப பெருமைகளைப் புழுகிக் கொண்டு இச்சகமாகப் பேசினாலும் எப்போதும் தம்மை நெருங்கி இருந்தாலும் உண்மை நெறிநிற கும் தொண்டருக்குச் சிறிதேனும் தரமாட்டாத பொய்ம்மையுடைய அற்ப மனிதர்களைப் பாடாமல் என் அப்பன் எழுந்தருளி இருக்கின்ற திருப்புகழிவைப் பணிந்து பாடுங்கள் புலவர்களே. அங்கணம் பாடுவீர்களேயானால் இம்மையிலே வேண்டுவனவாகிய நல்லுண்

வும் சிறந்த உடையும் அவன் தருவான். இப்படிச் செய்வது இறைவனை வழிபடுவதும் ஆகும். அத் தோடு எமக்கு நேருகின்ற துங்பங்களையும் போக்கிக்கொள்ளலும் கைக்கும். அரிசிப் பொரியோடு

தொகுப்பு :
ஆர். வி. கந்தசாமி

திருவாரூர் போனது போல இருக்கும். மேறும் மறுமையிலே சிவலோக வாழ்க்கையை நம்முடைய தாக அவன் அருளாலே உரிமையுடன் ஆளுவதற்கும் ஐயம் சிறிது மில்லை என்று கூறுகிறார். ஏழாம் திருமுறை 34-ம் பதிகம் முதலாம் பாடல் இதோ :-

தம்மையே புகழ்ந் (து) இச்சை பேசினும்
சார்வினும் தொண்டர்த் தருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே எந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவிர் காள்
இம்மையே தருஞ் சோறும் கூறையும்
ஏத்தலாம் இடர் கெடலுமாம்
அம்மையே சிவலோகம் ஆளுவதற்கு
யாதும் ஜயுறவில்லையே. (7: 34:)

இனி திருஞானசம்பந்தர் சாமாண்யர்களான அடியார்களது பொருளற்ற இசையற்ற பாடலுக்

கும் கூட சிவன் திருங்களம் இரங்குவதோடு அதனை விரும்பிக் கேட்டு இன்புறுவார் என்கின்றார்.

மழிவாங்குவதற்குப் பெருவழி மன்னித்துவிடுதல்.

ஒர் அடியார் பாட்டுக்கொள்கிறது என்றார். அவரது சரிசூழ எனி கட்டுப்போன ஹாஸ்கெட் அதை வந்து கோணம் மிகு பாட்டிறார் என்று கொல்கைக்கூடிரது; பாடுவதாக என்னில் கந்திக் கொண்டார் குக்கிறார். ஏனியால் இல்லையே கூடிய விடாமல் இருமல். அவர் பாடும் பாட்டு என்றால்? அது பாட்டா? வாயில் வந்தவரெற்றி வாம் கோள்ளாரே ஒழிய அது

நால் திலக்கவரம் குவையப்பெற்ற கவீயமள். சிற்றதங்கூயுறுக்கை, வெட்கமே இல்லாமறி பாட்க்கொள்கிடுகிறார். அவரைப் பார்த்தவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அறுவீப்போக நோக்குகிறார்கள். ஆனால் இல்லாவணோ அங்கே அந்த அடியாரிடத்தே மட்டும் பெய்ம்பாய்யான பக்கி இருப்பது வால் மலிழின்றார் எல்லிறார்.

“கொறநூ மிகுராகக்கவி கோஞம் இலவாக

இவச கூடும் வகையால்
கொறநூ அடியார் அவர்கள் யாலை கோன
கோன் மகிழும் சுசனிமாம்
தூநூ இள நீர்முதிய காப்கமுகின் வீழ
நீங்கு தாறு திது
காகநூ உதிர் வீழ கனிகள் வாறி வயல்
கேறு செயும் வகையாலினை” (க: 330:)

எனவே எது எப்படியிருப்பி ஆம் பழங்கு இறைவனாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டதோல்கு என பது மட்டுமல்லாது மறுங்கியப்பட வேடும் நரவன்ஸ் தனித்துவமிக்க தெண்பறும் சம்பத்தப்பெற்றானவின் தித்திருமறையினிருந்து உறுதி பெறுகின்றது.

விவர் நாமாவிப்பாடல்களை அவ்வாயாக விருப்புவதில்லை. அவை வெறும் பாமரத் தன்மை வாய்த்தலை என நினைப்போர் திருமறைக்காயோ அல்லது வேதாகமங்களையோ சரிவர அலிந்து கொள்ளாமையாலேயே அவ்வாறு என்னத் தலைப்படுவின் ரணர். ஆனால் ஆபத்து வேணா

கனிக் அபயமளிக்கும்படி ஆண்ட வகை வேண்டி அப்போது நினை வுக்கு வரும் அத்தலை நாமங்களை ஏம் கொல்லி அழுத அரற்றுகின்றார்கள் இது பலரும் அறிந்த மறுக்க முடியாத மறுத்து மற்றுக்க முடியாத உண்மை மாறிதிருக்க இறை நம்பிக்கை மறுதியாக இருக்க வேண்டும். இதனாலேய “ஏதினையப் பிடித்தேன் என்வெழுத்தறுஞுவது விஷை” என்று போன்றிக்க வாசங்கள் இறைவனிடம் கேட்டார்.

மன திறைஞும் நிம்மதியும் பணம், பொருள், பதங்கி முதலிய இவற்றினால் ஒருபோதும் கிட்டாது. மன அங்கதி பெறுவதற்கு மன ஒடுக்கும் அஸரியம். அதற்கு

நாம சங்கீர்த்தனை மிகவும் துணை புரியவல்லது. ஆலயங்களிலும் இல் வங்களிலும் வாரத்தில் குறைந்தது ஒரு முறையேனும் செய்து வர மனோவயமும் ஒருமைப்பாடும் ஒழுக் கழும் தானே கைகளும். கோவில் தர்ம கர்த்தாக்களும் அரச்சகர்களும், திருப்பணிச்சபையினரும், தொண்டர்களும் முன் வருவார்களாயின் எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வழி பிறக்கும். கூட்டுவழிபாட்டைச் சுதங்கம் என்றும் முன்னேயோர் குறிப்பிட உள்ளார் இதனாற் கிட்டும் நித்தியானந்தம் பேராணந்தத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். வாரத்தை களில் இதனை விளக்கமுடியாது. பிரார்த்தனையில் ஈடுபட மன மாசகள் நீங்கி உள்ளமும்கடலும் என்னாமும் செயலும் தூயதாகித் தெய்வீக அனுபவங்கள் கிட்டும். அவை மாறிலா மகிழ்ச்சியில் எம்மை இருத்தும். கவலைகள் எவ்வாம் பறந்து போகும்.

ஆகவே நாம் பஜனை செய் வதன் மூலம் இறை இன்பத்தையும் இன்மை மறுமைப் பயன்களையும் பேராணந்தப் பெருவாழ்வையும் பெறலாம் என்பது தின்னாம். வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும், புராண இதிகாசங்களிலும் ஆன் ரோர் வாக்குக்களிலும் சௌவ இலக்கியங்களாகிய பண்ணிரு திரு முறைகளிலும் கூட இதன் மகிழ்மை யும் பண்பும் ஆங்காங்கே எடுத்து விளக்கப் பட்டிருப்பதையும் கொண்டு நாம் இந்த வழியை மன உறுதியோடு பற்றி நின்றால் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நன்மைகளையும் புரிந்து கொண்டபின் தவறான எண்ணங்களை வராத் துக் கொள்வதை விட்டுப் பஜனை செய்வதன் மூலம் உலகம் முழு வதையுமே சொர்க்க பூமியாக்க முடியும்.

○ மற்றும் ○

○○○○○○○○○○

சிந்தனை

மற்றவனுக்கு உதவாத அஸ்பு, மற்றவனுக்கு உதவாத தேட்டம் மற்றும் பட்டம் பதவி என்பன இருந்தும் அவற்றால் எந்தப்பயனுமில்லை. மனித நேயத்தையும் மத தர்மத்தையும் உணர்ந்து மற்றவர்களுக்கு உதவக்கூடியதாக இவற்றை பயன் படுத்துவதன் மூலமே ஒருவன் இம்மையிலும், மறுமையிலும் நன்மையடைய முடியும்.

மலர் வெளியிட்டில் திருமதி நாக்சியார்
செல்வநாயகம் ஆற்றிய உரையிலிருந்து

○○○○○○○○○○

★ மனத ஒருநிலைப்படுத்துதலே வெற்றிக்கு அடிப்படை. ★

“துவயுமிலி தந்தையிலி தான் தனியன்காணோம்”

“ பரிதா, பிதா, அனு, தந்தையும் ” “ அன்னன்றையும் பிசாவும் முன்வெற்றி நேரியும் ” “ தாயிற் சிறக்கதொரு கோபித்ருமில்லை, தந்தை சொல் பிக்க எந்திர மில்லை ” என்று இவ்வசெழுவில்லாம் தாய் தந்தையளின் மேஜைமக்களை மூடி, சிறப்புக்கணாபுரி, பெருங்கு கல்லையும் ஆடும்தோர்கள் எம்கிட வியாபிப்பியுள்ளனர். ஆம் இவ்வை டிறு நிறுப்பி முற்றாம் தெட்டுத்தெலிந்த உண்ணாமல்லாரும். இவ் வில்லை என்ற தாய் தந்தையின்றி எந்த ஒரு உயிரும் உருவாகியிருக்க முடியாது.

● ரி. நவாத்தினாந் ●

அது மனித இனமாக இருந்தாலும் சரி, அவ்வது மிகுங் இனமாக இருந்

“ தாயோட்டறுகலை போம், தந்தையோடு கல்லிபோம் சேயோடுதான் பெற்ற செல்வும் போம் ”

என்ற இப்பாடல் வரிகள் நம் தாய் துதித்தயவின் முக்கியத்து வத்தை விவரித்துகின்றன.

ஒரு குழுமத்தைக்குத் தாய், தந்தை இல்லாவியல்லால் அக் குழுந்தையை அதாகத் தாங்கின்

தாழும் சரி, அவ்வது, பறவை பூசிப்புமுக்கள் முதலாலே இனங்களாக இருந்த தாழும் சரி இதுவரை இனக்கலங்கும் பொதுவான ஓரட்பாடாகும்.

இது தாய் தன் மயிற்கீல் தன் திசையைப் பத்து மாதங்களாகக் கமாகின்ற வேலைகளிலில்லைம் கால் விரும்பி உடனடியும் தலையு வளைகளைத் தியாகம் செய்கின்றான், தான் பிள்ளைகளுக்கு தோய் விடாடிகள் வராமறி பாதுகாப்ப தஸ்ராக்குத் தாடோ மஞ்சந்து வைக்காலை கண்டுகிடுவதற்கான். பிள்ளை பிரச்சதாட்டன் அதற்குப் பாதுகாட்டி சோட்டித் தாட்டி, அங்கைப் பூட்டி வளர்க்கிட்டான். நங்குத் துடுப்பத்தை நிருவகித்தது, அறவுறியிறி பொருள்குத்தொடு பின்கொடுகளின் கல்லி ஒழுக்கள்களின் கல் கல்லாற்றுதைச் செலுத்துகின்றார்.

தோம், தாய் தந்தையற்ற அநாகைதைக் குழுந்தைகள் படும் துங்பங்கள் கல்லாற்கள் மாதுறிஸ்தும்புத் தாம் மிற் பலர் தேவிற் கன்றிருக்கின்றனம். அங்குப்பிள்ளையைப் பராய் பிப்போர் அடிப்பார்கள், இடிப்பார்கள், மிதிப்பார்கள், உண்ணால்

கொடுக்க மாட்டார்கள். இவ்வாறான பல கொடுமைகளைச் செய்வார்கள். இவர்கள் செய்யும் கொடுமைகளைத் தட்டிக் கேட்கயாருக்கும் உரிமையில்லை. இதனையே மணிவாசகப் பெருமான் “ஆள்வாரிலிமாடாவேணோ” என்று தன் நெஞ்சுக்குக் கூறுகின்றார். அதாவது ஒருமாட்டை கட்டிமேய்த்துத் தீவி போட்டுப் பராமரிக்க ஒரு வரும் இல்லையென்றால் அந்த மாடு தான் விரும்பியாடி எங்கும் அலைந்து திரியும் அவ்வேளைகளை வெல்லாம் பல துன்பங்களையும் கஷ்டங்களையும் அனுபவி கூட வேண்டி வரும். சிலர் அடிப்பார்கள் சிலர் கல்லால் ஏறிவர் சிலர் உதைப்பர் இவ்வாறான பல துன்பங்களை அது அனுபவிக்க வேண்டி வரும். இதுபோன்று தன்னையும் பொறிவழிப் போய் அலைந்து திரிந்து துன்பப்படவிடாமல் தடுத் தாட்கொண்டிருள் வேண்டுமென்று இறைஞ்சுகின்றார்.

ஒருவர் இப்பூவில் பிறப் பதந்துத் தாய், தந்தையர் இருக்க வேண்டும். பிறப்புண்டேல் இறப்புமுன்டு. இறைவனோ பிறப் பிறப்பற்றவர். எனவே தாய், தந்தையாற்றவர் அநாதை ஆகவே இறைவன் ஓர் அநாதையாவார். ஆனால் அவர் நமக்கெல்லாம் தாயாகவும் தந்தையாகவுமிருந்து காக்கின்றார். அதுபோல் நம்பெற நோரும் நமக்குப்பாதுகாப்பு வைச்சாக விளங்குகிறார்கள். படைத் தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத் தல், அருளால் ஆகிய தொழில்

களைச் செய்கின்ற இறைவனுக்கு மெய்யடியார்கள் சிலர் பல துன்பங்களையும் கொடுமைகளையும் செய்துள்ளனர் என்பதைப் பெரிய புராணத்தின் வாயிலாக அறிகின்றோம். சாக்கியமுனிவர் இறைவனுக்குக் கல்லால் ஏற்றது துன்பப் படுத்தினார், அருச்சனை வில்லால் அடித்துக் கொடுமைப்படுத்தி னான். கண்ணப்பநாயனார் தன் காலிற் செருப்பினால் முகத்தில் உதைத்துள்ளார். வைகை ஆருபெருகிய போது செம்மணச்செல்லியின் பங்கை அணை கட்டுவதற்காகக் கூவியாளாக வந்த இறைவனை மதுரை மன்னன் பாண்டியன் பிரம்பினால் அடித்துக் கொடுமைப் படுத்தினான். மேலும் சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரின் திருமணத்தைத் தடுப்பதற்காகக் கிழப்பிராமண வேடந்தாங்கிவந்த இறைவனைத் தில்லைவாழ் அந்தனார்கள் முன்னால் “போயா, பித்தா” என்று வைது அவமானப்படுத்தி னார். எனவே இப்படியான பல துன்பங்களையும் கஷ்டங்களையும் இறைவன் அனுபவித்தபோது இக் கொடுமைகளைச் செய்த நாயன் மார்களை ஏன்? எதற்காக? இப்படியெல்லாம் இறைவனுக்குச் செய்திர்கள் என்று கேட்பதற்கு யாருமே முன்வரவில்லை. இதற்குக் காரணம் அவருக்குத் தாய், தந்தை உற்றார், உறவினர்கள் யாரும் இல்லாமையும் அவர் அநாதையாக இருந்தமையினாலுமே ஆகும். இக்கருத்தை மையமாக வைத்து கவிஞர் ஒருவர் இப்படிப் பாடியுள்ளார்.

கொடுக்கும்போது கனிவு இருத்தல் வேண்டும்.

“ தந்தை தாயினுத்தால் உவகத்தில் உழவுகிறதை
 ராம்பெண்ணாம் உருமோ ஜயா - பெற்ற (தந்தை)
 கல்வைலொருவண்டிக்க, உடல்விளிர்க்கக்
 காவிற் செருப்பால் ஒந் வேட்டு வந்தீ உடைக்க
 எநு மதுவர மாறன் பீரம்பால் அடிக்க
 கூட்டத்தில் ஒருவன் பேயா பித்தா எனவே ” (தந்தை)

இதிகாசத்தை வனியறுத்த மனிவகங்களின் பாடல் ஒன்றை இவ்விடப்போம்.

“ கோபில் கடுகாடு கொல் புளித்தோல் நல்வான்
 தாய்மினி தந்தையினி தாங் தனியன் காலேனா
 தாய்மினி தந்தையினி தாங் தனியன் ஆய்தினுக்
 காபில் உங்களைத்தாங் கற்பிபாடிக்கன் சாழப்போ ”

இப்பாடலைத் திருச்சாழுக் கன்
 னும் பறுதியிற் பாடியார்கார். இவ் வாரு பல கொடுமைக்களாச் செய்த
 சியங்கியார்க்களை அவர் தன்னுந்
 திராரா என்றால், இவ்வேலையில்லவை
 காரணம் மெய்யடியார்கள் அங்கு
 டன் ஏதனாசச் சிசர்தா ஓடு அ
 அவற்றை விழுவிருப்பார் இவ்வால்கள்
 படாருந்தஞ்சும் தன்னொயான்டு
 யர் இவ்விடங்களையாற்றுத்தி
 யல்லார தாருவிலை சிவாசல்வகை

அவர் எப்பியாழதும் எமக்காக
 எங்கதச் செய்து ஓடும் அங்கெயல்
 வாம் எந்து நன்னாக்காகவே செய்
 கின்றார். எனவே நாழும் செய்
 யல்போடு அதாவது காதவாகிக்
 கிடிந்து கவ்விர மங்க இறை
 வகை ஸாரியாட்டு வருபோகமேயா
 சோல் இங்குவன் நமக்காக எங்கை
 யும் தாங்க நமக்கு வேண்டிய
 பெரும்பால் நமக்கு பெரும்பால்
 வெடுத்திருக்குவார்.

ஆ
 ரி

“ நன்னாக்களை உபயோகிப்பதால் நாம் பவம் அங்குதின்
 நோம். ஸங்களைய உபயோகிப்பதால் மேற்கும் அறிவு அடை
 கிறோம். இதைத்தை உபயோகிப்பதால் கந்னனை உடைய
 வர்களாகின்றோம். ”

“ குரத்தில் இருக்கும் உறவினர்க்களாக் காட்டியும் அவ்வை
 விட்டுக்காரன் மேலாளவாக ”

ஆ
 ரி

★ ஆநாரச விளை ஆனை அடிக்கம்பாக்குத். ★

பக்தி செய்யும் பகவான்

[தொடர்ச்சி ...]

இராமதாசர் சொல்கிறார் :-

பாகவத் பெருமக்களை அடியார் பெருமக்களை இல்லத்திற்கு அழைத்து அவர்களுடைய திருவடிகளைத் துவக்கிய தீர்த்தத்தை எடுத்து இரண்டு துவி புரோட்டனைம் செய்வதற்காகக் கங்கைக் குப் போய் ஸ்நானம் பண்ண வேண்டிய அவசியம் என்ன?

பாகவதர்களை உபசாரம் செய்வது இறைவனுக்கு அடியவாய் இருந்து தொண்டு செய்து மனத் திருப்தி அடைந்து தர்ம வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மெய்யடியார்கள் நாமசுக் கீச்த்தனம் பண்ணி, இறைவனை உருகப்பண்ணி அடியவனும் ஆண்டவனும் ஒன்றாகக்கலந்து ஆண்தத் தீர்த்தாண்டவம் ஆடும் பரவச நிலை அடைந்தவர்களாய்க் காணப் படுவார்.

ஒருவனுடைய பிறப்புக்கும் வாழ்வில் அவன் அடையும் மேன் மைக்கும் சம்பந்தம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்ற பேருண்மையை உணர்த்துவது மகாபாரதத்தில் வரும் விதுரனின் பாத்திரம் வியாச முனிவருடன் அம்பாலிகை அனுப்பிய தோழி கொண்ட உறவினாலும் தேவர்களிடம் பெற்றவரத் தினாலும் தர்ம தேவதையே விது

ரணாகப் பிறந்தான் என்கிறார் வில்லிபுத்தூரார். அதை ஓல் வாழ்க்கை முழுவதுமே நீதி யின் வழிசார்ந்த ஒழுக்கங்களைப் பின் பற்றி இருந்தவன் விதுரன்.

பள்ளம் இருக்கும் இடம் தேடி ஒடிசூற்று வெள்ளம் ஒன்று சேர்ந்து குளமாகக் காட்சியளிப்பது போல நல்லவர்கள் தர்ம வான்கள் இருக்கும் இடம் தேடி இறைவன் வந்து அவர்களை ஆட்கொள்வது போல.

❖ சிவம் ❖

* * * * *

பாண்டவர்களுக்காகக் கண் னைச் தூது வருகிறான் ஆனால் அவன் பிழுமன், துரியோதனன், கர்னன், அசுவத்தாமன் ஆகியோருடைய அரண்மனைக்குச் செல்லாமல் விதுரனின் இடத்துக்குத் தாங்கடுகிறான் அவர்கள் அனைவரையும் விட விதுரன் பிறப்பில் தாழ்ந்த வன் எனக்கருதப்படுவன். ஆனால் கடவுளின் கருணை தன்னீரைப் போன்றது. அது மேட்டைநோக்கிச் செல்லாது. பள்ளத்தை நோக்கித்தான் பாடும் ஆகையால் உலகத்தாரின் கண்களுக்குத் தாழ்ந்த பிறப்பைச்

தன்னை மதிப்பவன் பிறரையும் யதிப்பான்:

சேர்த்துவாய்க்க அருதப்படிம் விடு
நாளைமீல் நாடு. வாறு விசீரன் என்னாலோ.

"கண்ணா! நீ கடுகி ஏழ்வு
தற்கு என்ன மாதவம் கொந்தது
இந் திருநூட்டு?"

அப்போது கூட விதுரன், தன்
ஹுஸ்டை கவுப்பிலால் அங்குத்
முக்கியர்கள் கொந்த நவீனங்கள்
பயிற்சியில் கண்ணான் அங்கே வருஷங்
தற்கான என்று என்னிப் பொதும்
கொள்ளவில்லை அதுவும் அந்த
திருநூட்டு கொயித் துண்ணியத் தான்
என்று பிருத்த எனினமயிட்டும்
பணிவிட்டும் கண்ணங்களத் துறிக்
கின்றான்,

இந் பக்தன் தீயாவத்தில்
வெற்றி கிடைப்பதற்கு மதவில்
நாம் நம்மை அடிப்படையாக
பக்குவப்படுத்தி கொள்ள வேண்
இம் நம்முடை பழுதுவர்களும்,
நம்புவதுமிப்பதினரும் அதற்கு
ஒத்துநூக்க வேண்டும். விட்டு
ஷ்கல் கெயின்று என்பது இந்தப்
பல்லைக் கருதித்தான் அதேது
யாறாக நாம் முழுவதுமாகப் பக
வாயிடம் சுரன் அவைத்து அவ
ஞைய சுநாஞ்சுக்காகப் போர்த்
கிக்க வேண்டும். இதில் போன்ற
நமை இருக்கக் கூடாது. ஒன்று
இது இவாயுங்களைப்பொறும் இதை
இருக்கக்கூடாது அப்போது இந்த
யாறின் அபாறப்பு நம்மை வந்துவட

ஏம் அதை அப்போது பொறும்
அனுமதியிற் காணலாம். "எனக்
குப் பக்திமார்க்கால் தெரியாது நீ
எப்படி இருப்பால் என்பதை நான்
அறியாமட்டேன். நீ யே கான்
எனக்கு எவ்வாவற்றையும் கற்றுத்
தா வேண்டும்" என்ற, எனினமயிடன்
தான் பெரியோர்கள் இந்த
யானை அதூபியிருக்கிறார்கள் இப்
யூப்பாட்டு மனப்பாங்கலையுடன்
அதற்கும் போது மற்றும் சுநீச
யங்கள் விலகிப்போன்றும்;

நீ உள்ளுடைய நன்கங்களைப்
யற்றிக் கவுக்கப்பட்டுவேண்டாம்.
அதற்குப் பொறுப்பை என்னிடம்
விட்டுவிட எவ்வாறு விதமான பற¹
பூக்களையும் விட்டு என்னை நீ
கரான் அடையாறிபோது தான் வன்
யைப் பற்றிக் கொள்ளுவினை. அப்
யூறும் நீ என்னைப்பற்றிய மனக்
நஞ்சவங்களாக்கு இடம் காலேங்கள்
இடம் சந்தர்ப்பமே இராது என்று
புகவால் கறுகிறார். இப்படிப்
யோட்ட மனப்பாங்குடன் இமாவத்
தில் அமர்ந்தால் நம்மிடீர் உள்ள
வொன்றி வெளாகும். நம்மையுறி
யாமல் நாக்கன் இந்துவனின்
குரலை உணரவாம் அது நம்மைப்
பரவுப்படுத்தும் அதுமேல் ரிக்க
இம் மீன்கும் அந்த நிலையைப்
கூட்டய மேம் ஆலைப்பார்கும்.
அதுவே தியாவத்தின் கூற்று
இந்த ஒவியின் அமைப்பைப் பெறி
யோர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

— சுவாமி சித்தாந்த சாஸ்வதி கூரையிலிருந்து —

அவிநாத்தியான பொருள்கள் ஜகந்தநாயக அநூலான்

காட்சிக்கு இனிய திருக்கயிலாயம்

திருக்கைலாயமலை நம் நாடுக்கு வடபால் கம்பீரயாகக் காட்சியளிக்கிறது. மிக உயர்ந்து. பல மைல்கள் பரந்து வெள்ளியங்கிரி போலக் காட்சியளிக்கும் புனித மலையில் பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரன் தெற்கு நோக்கி எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் காட்சியைக் கண்டவர் சிலர், அத் தெய்வீகக் காட்சியை காண விரும்பி இறை சிந்தனையுடன் வாழ்ந்தவர்கள், வாழ்பவர்கள் பலர். பக்தி பரவசத்துடன் இறைவனை வணங்கி திருக்கைலாயம் சென்று அங்குள்ள கண்ணேக் கவரும் காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்தவர்கள், காரைக் கால் அம்மையார், சுந்தரர், சேரமான் பெருமான் நாயனார் ஆவர். அப்பர் சுவாமிகளின் வெராக்கிய பக்தியைக் கண்டு இறைவன் அப்பர்சுவாமிகளைத் தேடிவந்து திருவையாற்றில் கையிலைக் காட்சியை காட்டியருள்ளார்.

இதேசமயம் மேற்கு நாடுகளைச் சேர்ந்த விஞ்ஞானிகளும் திருக்கைலாயத்தையும் அதன் பல வேறு அம்சங்கள் பற்றியும் ஆராயும் பொருட்டு அங்கு சென்று பல புதிய கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். மலையின் பூகோளரித்யான் அமைப்பு, அதன் உயரம், பரப்பளவு, அங்குள்ள நீர்நிலைகள்

என்பன பற்றித் திட்டவட்டமான பல தகவல்களைத் தந்துள்ளனர்.

காரைக்காலம்மையார்:- அம்மையார் இல்லறதர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து, விருந்தோம்பி, அடியார்களுக்கு செம்பொன், நவமணி, செழுத்துகில் முதலியவற்றை மன முவந்து அளித்து திருவழுது செய்வித்து வாழ்ந்து வந்தார். அம்மையார் இறையருளால் ஒரு நாள் ஒரு மாங்கனியைப் பெற்று கணவன் கையில் கொடுத்ததும் அது மறைந்தது. அப்பொழுது வணிகன் அதிசயமடைந்து, தடுமாறி அம்மை

திருமதி

மங்கையர்க்கரசி திருச்சிற்றும்பலம்

யாரைத் தெய்வமாகக் கருதி அவரின் பக்தியின் உயர்வை வியந்து எதுவித தொடர்வின்றி, வாழ்ந்து வந்தார். பலகாலத்தின் பின்னர் தனது மனைவி, மகனுடன் மீண்டும் தன் ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தார். தன்னை வந்ததைந்த காரைக்காலம்மையாரை ‘மானுடம், இவர் தாம் அல்லர்’ என்று கூறி அவர்பாதங்களில் விழுந்து வளைகினான். ‘தெய்வத் தொழுகுலம்’ என்று தன்னைப் போற்றும் வணிகனின் மனதிலையை உணர்ந்த

சொல்லின் மேன்மை செயலில் தொனிக்க வேண்டும்.

அப்பை இறைவனிடம் போய்வுட் வத்தை விரும்பி வேண்டினார். க.எ.ஒ இறையஞனால் வாணமும், மன்றாலும் வளர்ந்தும் போய் வடிவைப் பெற்று மகிழ்ந்தார். திருக்கூடலையும் கென்று இறைவனைச் சொன்னில் அருள்பெற விரும்பிய அரசுமையார் வடத்தேசும் கடந்து, புனித பிர ஜெசுட்டில் கால்களால் நடந்த அல்லது தலையால் நூத்து சென்றார். அம்மையாளர்க் கங்காலுறிற அம்பிகை தலையிவால் நூத்து வருபவர் யார் என்று “ஸ்துபவள் நம்மைப் பேற்றும் அம்மை கால்ஸுடமையே” எனக்கூறி “அம்மையே” என்றார். இதற்கு வரை அம்மையே என்றுகைம் உட்பு அருளித் தெய்தவை அம்மையாளரின் உறுதி யான பரிசீலகு ஒர் ஏடுத்துக்காட்டார்கும். அப்பேர்கருது அம்மையார் இறைவத அன்பு. பிறவாழம், மற வாழம், ஆசியவற்றை வேண்டி மேற்கொண்டும் நான் பாடி இறைவன் திருவடிகளின் சீழ்திருக்க வரத் தொப் பெற்றார். எம்பெறுமான் விருப்பப்பிரசரம் காளரக் காலம்மையார் திருவாவங்காடு ஓச்சு குத்தப்பிரசரமுடைய மூர்த்துவ தாண்டாத்ததைக் கண்டு

மகிழ்ந்து இதற்கு வரும் பெற்று மகிழ்ந்தார்.

திருநாவுக்கரசு நூற்றாண் கால பத்தொரு ஆண்டுகள் இவ்வுக்கையில் வாற்றி கூடிய பல நல்கூட்டுரையும் வணங்கில் இருப்பியக் திருக்கூடலையும் செல்ல விரும்பினார். திருக்கூடலைய மாத்திரையை அருள்கார்கள், ஆறுகள், அங்குகள் பலவற்றை கடந்து வாறானாலேயே மிக பக்தியடன் பாரிந்து கண்ண வேண்டு கடந்தார். ஏழாம் நூற்று நாள்தேவி திருக்கூடலைய பாத்தி வரையை அப்பர்கவாயிகள் மேற் கொண்டும் அவருடைய வளராக் கூடிய பக்தியை எடுத்துக் கொட்டு கிறது. மலிதர்கள் எவரும் வசிரிக் குடியாத கொடிய விவரங்களை வாழும் காடுகள் வருடாக அங்கு மீனார சென்றபொழுது காட்டு விளங்குகள் அவருக்குத் திடை கொடிய அடிசின் வெள்ளி மால வரை உலக்கு சிற்றையாவும், நடந்துவர், உருவடும். மார்பிளாக் காந்தியும் சென்றார். கடங்கிடிடுந்து நீரத்தம் வடிய பல காலங்கள் ஏற்பட்டதையும் உணராது, வகைவரைச்சொல் தினங்குத்தவாறு காணப்பட்டார். அப்பொழுது

“ மாரில் வறிகளை ஆடையும் மார்பிளமுடி நூறும் தேச கூடச்சை மாவளியும் நீலும்மெய் திழு ”

மூலில் போல வேதியர் நூறுவர் காட்சியளித்தார். வேதியர் அப்பர் கவரமிகளை நோக்கி அந-

ரும் அலைத்தற்கு முடியாத வெஞ்சுசுத்திக்கை உண் வந்தீர் எனக் கேட்க

“ சீழும் நாயகன் கயிலையில் திருக்கூடலை டல்லால் மாலும் இவ்வுடை கொண்டுமே ஜேவ் ” என்றார்

வேதியர் விண்ணனிடை மறைய அப்பர்சுவாமிகள்

அன்னை வேளனை ஆண்டுகொண் தருளிய அழுதே!

விண்ணனி வேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே

கண்ணி னால்திருக் கயிலையில் இருந்தநின் கோலம்

நண்ணி நான்தொழு நயந்தருள் புரி எனப் பணிந்தார்.

இவ்வாறு உறுதியான நம்பிக்கையுடன் திருக்கைலாய் யாத்தி ரையை மேற் கொண்ட அப்பர் சுவாமிகளுக்கு கைவாயக் காட்சியை திருவையாற்றில் காட்டியருள் புரிய எண்ணினார் எம் பெருமான். இறைவன் ஆணைப் பிரகாரம் பஞ்சாட்சரத்தை ஒது ஓர் பொய்கை கயில் மூழ்கி திருவையாற்றில் ஒரு வாவி யில் உலகெலாம் வியப்பத் தோன்றினார். அப்பொழுது சேழுமை மிக்க திருவையாற்றில் ஆணும் பெண்ணுமாக யானை, மான் முதலியன் வருவதைக் கண்டு “மாதர்ப்பிறைக் கண்ணியானை மனையான் மகளோடும்” என்று தொடங்கிப் திருவையாற்றுப் பதி

“ ஒன்று சிந்தைநம் முரணை உம் பர்வெள்ளாண்யையின் உடலேற்றிச் சென்று கொண்டிடுக்கு வாரும் ”

என அயன் முதலாய் தேவர் களைப் பணித்தார் வானநாட்டர்கள் வெள்ளாண்யுடன் திருவஞ்சைக் களம் சேர, கடல்கள் அலைவீசி ஒசை எழுப்ப, வானவர் பூமழை சொரிய சுந்தரர் வெள்ளாணயில் ஏறி திருக்கயிலாயம் புறப்பட்டார். சேரமான் நாயனார் குதிரையில் ஏறி அதன்காதில் சிவமந்திரத்தை ஒது அதுவும் மிக விரைவாகக்

கம் பாடியகுளினார். திருவையாற் றிலே எம்பெருமான் கோயிலின் அருகே அப்பர் சுவாமிகளுக்கு கயிலைக் காட்சியை காட்டிய இடத்தில் ஒரு சிறு கோயில் உள்ளது. அப்பர் சுவாமிகள் கண்ட காட்சியை நினைவுபடுத்தும் முகமாக அது அமைந்துள்ளது.

இறைவனுடன் தோழுமை பாராட்டிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உரிமையுடன் இறைவனுடன் வாதாடி, நயாகவும், வண்மையாகவும் உரையாடி தன் தேவைகளை நிறைவேற்றினார். பலதலங்களுக்கும் சென்று வணங்கி யாத்திரை மேற்கொண்டிருக்கும் பொழுது இறைவன்

கைலாயம் நோக்கிச் சென்றது. “ஆசில் அங்பர்தஞ்சு சிந்தை போல் விளங்கிய அணிகிளார் மனிவாயில்.” அருகில் சென்று மனி வாயிலை அடைந்தனர். சேரமான் பெருமான் நாயனார் வாயிலிடை தடைப்பட்டு நிற்க, சுந்தரர் அண்ணலார் திருமுன்பு நண்ணினார். அப்பொழுது நிகழ்ந்த சம்பவம் பக்தனின் செயலையும், உரிமை

தேவையற்ற விவாதங்கள் செய்தல் தீமை தரும்.

யுடன் வழி பட்ட பக்தவன், வன் ஏற்று கருவியுள்ளத் தாங்கி
தொழுவன், தொவிட்டரை இறை அனமும் கூட்டுகிறது.

சென்று கண்ணுதல் திருமுகிபு தாநில்லதெழுந்
துசேவீரிடை விட்ட கண்று கோவீனைச் சுனைதொன்ற
தது எனக் காதலின் விஷாரந்தெய்தி, நின்று போற்றிய
தனிப்பெறுந் தொன்றனை நேரிலை வலப்பாகத் தொன்றும்
ஓமெனியர் “ஒராமே! வந்தனை” என்றார் உலகுப்பா.

சேரமாலும் அஞ்சலி கூப்பி நின்று

“உனை அன்பால் திருங் வூப்புதம் மாடுவே
திருச்சேவி சாத்திடப் பெறுவேங்கும்”

எங் விள்ளைப்பித்தார் கைவலங்காசனும்.

“ஙார யானிய ஆவால் கந்தரங்குடமாற்
திருவிழும் ஸார நங்கன நாதராம் தயவுணவீல் துங்கும்”

ஏன் அருள் சொப்தார்.

மகிழ்ந்த நால்வரும் இறைவன்
பேரருலூருக்கு பாத்திரமாலங்கள்.

கைவரயக் காட்சியைக் கண்டு

நீ விரும்பினால்

நீ விரும்பினால் என்னதான் செய்ய முடியாது. விருப்பத்தால்
நுணிவு உண்டாலும். ஆஸிந்தால் செய்வது சாத்தியமாகும்.
ஒன்றுவர் பயிற்சார் நீ விரும்பினால் என்று

ஏழுத விரும்பினால் உண்மீழகனா எழுது.
பேனா விரும்பினால் உறுதிமொறியைப் பேன்.
பண்படுத்த விரும்பினால் பழக்கங்களை பண்படுத்து.
வாரிக்க விரும்பினால் நால்லறாக்களை வாடி.
கொல்வ விரும்பினால் அகந்தாதுவைக் கொல்.
வினதக்க விரும்பினால் அன்றை வினத.
கால விரும்பினால் நாட்டுக்காகச் சா.

சௌகர்யத்தின் அடிப்படைத் தக்துவங்கள்

“ ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞாளகுரு யாணிபதம் நாடு ”

சௌகர்யம், சிவம், இந்து, இவிங்கம் என்னும் சொல்வழக்குகள் பற்றி யும், இவை தமிழர் சமயமாகவும், வேதவழக்காகவும், ஷண் மதக் கோட்பாடாகவும், சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், புராணத்திகாசங்கள், காலத்திற் குக்காவும் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகள், மகாநாட்டுத் தீர்மானங்கள் என்பவற்றினாற் பெறப் பட்ட தகவல்களை யும் இக்கட்டுரை நிரம்படுத்திச் சௌகர்யம் பற்றிய அடிப்படைகளை நிறுவுகிறது.

“ இந்த சமயம் ” என்னும் பயன்படாது, சொல் வழக்குப்பற்றி முதலிலே ஆராயலாம். இந்துமதம் ஒரு மதமானால்; இந்துமதம் என்ற சொல் கடவுள், ஆசிரியன், பிரமாணதூல், வழிபாடு என்பவற்றுள் எதன் பெயரையுஞ் சார்ந்த தாகத் தெரியவில்லை. சிந்துநதிக்கரையில் இருந்துவர்களை “ வீந்துக்கள் ” என்று பாரசீகர் அழைத்தனர். அவர்களை “ இந்துக்கள் ” என்று கிரேக்கர்கள் கூறினர். இந்துக்கள் என்ற பெயரிலிருந்தே “ இந்தியா ” என்ற பெயர் ஏற்

பட்டது. இந்திய நாட்டிலுள்ள “ பூர்வீக மக்கள் ” ஜோப்பாக்கஸ்டத்தாரால் “ இந்துக்கள் ” என்று அழைக்கப்பட்டனர் இந்துக்களுக்குள் பல மதங்கள் இருப்பதை அறியாத மேஸெநாட்டினர் இந்துக்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு மதம் இருப்பதாக என்னி “ இந்து மதம் ” என்ற பெயரைத்தோற்று வித்தனர்.

ஆய்வாளர் :-

வாசீக்கலாநிதி,
காக்கசபாபதி நாகேஸ்வரன், எம்.ஏ.

“ இந்துமதம் ” என்ற பெயர் தமிழ்லாவது வடமொழியிலாவது கிடையாது (1) வடமொழி வேதத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்டவைதிகர்கள் தங்கள் மதமே இந்து மதம் என்று பேசுபவராய் அம்மதமே இந்திய நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் உரியமதம் என்று நிலை நாட்ட முன்வந்துள்ளனர்.

ஆங்கிலமதம், யப்பானியமதம், அமெரிக்கமதம் என்று மதங்கள் இருக்குமாயில் இந்துமதம் என்ற

கீழ்த்தரமான செயல் விலங்கு மனப்பான்மையானது.

ஒரு மதும் உண்டெனவாய். அவன் இல்லாதல் போல இந்து மகம் என்ற ஒரு மதும் கிடையாது. இந்தியர்கள் தோண்டிய இந்துக்கர். மகங்கியர் முதலீடு என்னென்றால்சும் இந்தியர்கள் என்பது பொருத்தும். ஆனால் இந்தி யானில் தோண்டிய புத்தம், கூகும், வைநிசுப், செயார்த்தம், செவும், வைவைவும் முதலீடு என்ன மதங்களையும் “இந்து மதம்” என்று கூறுதல் பொருத்துமாறுகிறன. ஆகவால் வடமெருதி வேதத்தின் வேறான சிறந்தபிரமாணங்களையுடன்டய தயிழ்ச்சையை வைவைவாக்கள் தங்கள் சமயங்களை இந்துமதம் என்று கூறுதல் அறி ஏக்குப் பொருத்துவதாயில்லை. இந்திய குங்கு இந்து மதங்கள் பல; அவற்றுள் கூகும் வைவைவும் இரு மதங்கள் என்றால் பொருத்துவதே. (5)

வேத வாசியங்களுக்கு, வைவைவாக்கிலிருந்தும் புற்ற முஸ்தலில் பொருள் கொள்ளுதல் வைப்பினுக்கும் அர்ஜுனங்களுக்கும் வைவைவைவைப் பொருள் கொள்ளுதல் போவாகும். வேதத்திலும் உடற்றுத்தங்களிலும் சிறுசில இடங்களில் ஒரை வைவைவுக் கருத்துக் கள் காணப்படுதல் பற்றி அவற்றுப் பிரமாணமாகச் சொவர்களும் வைவைவர்களும் சொன்ன ஒத்தல் பொருத்தமின்றார். வைவைத்தின் திறப்புப் பிரமாண முறைகளைப் பண்ணிரு கிருமிலைகளும், பற்றினால் கிருமிலைகளும், பற்றினால் கிருமிலைகளும் மாறுபாடுவாறு வட்டநாற்

யுதிகளுமே நழைக்கக்கூட என்று “வைவைநாடு” தீர்மானித்துவம்.

நயிழ்ச்சைவா, வைவைவு சமயங்கள் அடிப்படையில் ஒத்த காலத் துவாக்கள். அது தொங்காப்பியம், திருக்குறள், பரிபாடல் முதலீடு சென்றுவாராய்ச்சியாறும் தேவூர்திருவாசக, திருவாய்மொழி. நிருமெயூரி ஆராய்ச்சியாறும் நன்கு புலனாகும். சைவப் பல்லணவும் என இருபிரிவிலைந்கிய ஒரு வழியதைத்துவிற்கர் சமயமென்று கருதி அதனால்த தயிழ்மக்கள் பொற்று வாராக. (6) “கடவுள்” என்னுஞ்சியரால் கடவுளென்றும்பூர்த்தி தனிருப்பதற்கு வேறு ஏந்தச் சொல்லும் அத்தகைய பொருத்தமுடையதென்று தோக்குவின்னன.

இந்த சமயம் எந்த பெயர் வழக்கும். ஆனால் வைத்தில் ஒன்று வையும் என்ற கருத்து நிலையும் பிரகுக்குபியானா. அவன் அவர்கள் தோக்குவப் பொருத்துவன்னன. அதனு அவர்கள் மட்டும் இருக்கலாம். அர்ப்பழும் வாழ வேண்டிய பிரான்தியே. அது தன்னாண்டில் வாழுவிடலாம். அதில் தவறிவிடவே. ஆனால் அதை விட்டுக்கூடி வர வைகூடுதலைத் தொடர்த்துவதாகும். அது போல, சம் வைக் கூருக்க தோற்றுத்திரும் நிஃவைப்பிலும் பகுப்பிலும் போன்ற இந்தசமயப் பெயர் வடிவுக்கும், ஆனால் மதத்

தொன்று சைவம் என்ற கருத்தும் நூற்றுக்குநூறு சைவம் பயிலும் சமய ஸ்தாபனங்களில் அனுக விடாது காப்பதும், நம் சைவம் ஷண்மத சைவமல்ல; அது சனாதன சைவம் என்பதையும் “சிவன்” ஆறுவேறு கடவுளில் ஒருவரல்லர் அவர் அனைத்துக்கும் மேலான முழுமுதற் கடவுள் என்பதையும் நம்மால் ஆகுமட்டும் பிரகடனப் படுத்திச் சனாதன சைவ நிலைக்கு உறுதிபெற நிற்றல் வேண்டும். (4)

சித்தாந்த சைவம், காஷ்மீர சைவம், வீரசைவம், ஆகமார்த்த சைவமாகவும் அது இந்திய உபகண்டத்திலும் அப்பாறும் பரந்து கிளைத்துக் காணப்படுகிறது. சித்தாந்த சைவம் தமிழ் மக்கள் வளர்த்தெடுத்த சமயம். அதன்தத்துவங்கள் ‘சைவ சித்தாந்தம்’ எனப் பெயர் பெறுவன். மனி மேகலையிலும், திருமந்திரத்திலும் (கி.பி. ஐந்து அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டு) சித்தாந்த சைவத் தின் சமய முடிபுகள் உருப்பெற்றன.

“கற்பனகற்றுக் கலையென்னும் மெய்யோகம்
முற்பத ஞானமுறைமுறை நண்ணியே
சொற்பதமேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித்தாந்தரே” (திருமந்திரம்)

பிராமணங்காய் இருந்தும் பிராமணத்தன்மை இல்லாதவரை அப்பிராமணன் (5) என்பர். பேரா

சிரியர், கலாநிதி, பொ. பூலோக சிங்கம்.

“எமது சமயம் சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தம்
சைவம் சிவ சம்பந்தம் உயரின் உயர்வற
உயர்ந்த உயர்வே சித்தாந்தம் முடிந்த
முடிபென்பது சித்தாந்தம் என்பதன் பொருள்.”

என்கிறார் இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமனி, சி. கணபதிப்பிள்ளை

“முகத்துக்கண் கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள்
அகத்துக் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்”

என்கிறது திருமந்திரம்.

சைவசமயத்தின் தாற்பரியத் தினை எழுதுவதும், பேசுவது மாகத தன் அருமந்த வாழ் நாளைக் கழித்த ஞானத் தமிழ் முனிவர் இலக்கிய கலாநிதி, பண்டி.

தமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் சைவத்தின் பெருந்தனித் துவத்துனைப் பின்வருமாறு விபரித்துள்ளார். (6)

பெருமனம் உள்ளவருக்கு உலகமே குடும்பம்.

“ பேரராவில் பீழ்வாக்கை இனநுபியாக்கிக்குத்
சிவசக்தியென்று பெயர் அது ஒரு ஜாரசெருத்திரும்
கருவனங்கட்டி; இரங்காமலிருக்கமாட்டாலோ
அதன் இயற்கை ” (7)

கூசவராமாயங் அன்புதெறி,
அயிலுதெறி, அநுதெறி, ஒழுக்க
தெறி, அனுபவதெறி, இல்லற
தெறி, துறவுதெறி, கியானுதெறி,
(தித்தர்தெறி). பக்ததெறி என
அமைந்து உயிர்களை மூழிக்கி
நால் -

நமீஸர் சமயங்களைவத்தில்
‘ மெர்க்கொள்ளலீன் அநிலே ’
வந்புறுத்தப்படுவதன்றினுமிபாட்டு
முகநாறு அவர்கள் அதைதிற்கேற்ப
ஏம், வசந்தகேற்பவும் வகுத்துக்
கொள்ள இடமுண்டு.

“ அப்பவை ஆராவஞ்சினை வள்ளுவை
எப்பரிசாயிரும் ஏத்துமின் ஏத்துமின்
அப்பரிசு சசன் அருள் பெறுவாயீம் ” என்கிறார் திருமூலர்

“ சிவனாவப்போற் தெய்வம் தெழிணுமில்லை ” என்ற கருத்து
கொண்டு புதுருஷராய்வாறு.

“ சூருத்தின்மீற சாயை வெறில்லாவதித்தோர் சிவயாம
தெய்வத்தின்மேற் தெய்வங்களிலென்றும் நான்பாறைச் செம்பொருள்வாய்
நூலைவத்தை சிர்க்குத் தீர்வாரமுந் தீருவாசகமும்
உயிரைவத்தோச் செய்த நான்வர்பொற்றானோம் உயிர்த்துக்கண்டோ ”
(எள்லப்பநாவாவர்)

இப்பாட்டி “ அருவனால் கங்கி
பகா ” என்னும் நூலிலே எல்லப்ப
நால்வர் அவர்களாற் பாடப்பட்ட
ஒன்றால். இப்பாட்டிலே மிகவிரிவாக

வுமிதீள்வாகவும், கருசுக்காகவும்,
விளங்கப்பாகவும், நினைக்காகவும்
ஏசுத்தின் இவட்டியத்தை எடுத்
துரைத்துள்ளது.

திருவாசகத்திலே,

“ எழிராண்றி மற்றோர்
தேவாயுத சேவரேனை அருவரா
தவாரக் கண்டால் அம்மாம்
அஞ்சமாறே ” என் வருகிறது.

“ அஞ்சமாறே ” என்னுஞ்சோல்
ஏசுவசமய எழுச்சியின் பின்ன
ஏசுவை மேலூம் விளக்க உதவும்.
மேறும்,

“ அஞ்சவது பாதை ஓறுமில்லை
அஞ்சவருவ துவில்லை ” என்று அப்பார் கணாமிகள் அருளினார்.

அடிக்குறிப்புகள் :-

- 1) கா. கப்பிரமணியபிள்ளை, தமிழர் சமயம் (1940)
சென்னை பக்கம் 50
- 2) மேலது :- பக்கம் 74
- 3) மேலது : பக்கம் 75
- 4) திருநெறித்தமிழ், சமுத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம் வெள்ளி விழா சிறப்பிதழ் (1993) கொழுஷ்டு பக்கம் 31
- 5) மேலது :- பக்கம் 55
- 6) இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி, சி. கணபதிப்பிள்ளை அத்வைத் திந்தனை (1984) பக்கம் 11
- 7) மேலது :- பக்கம் 30

குடு பூசை

மனிதர் என்பதற்கு பொருள் கொடுத்து இவ்வுலக வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாகவும், அறிவுள்ளதாகவும் ஆக்கி எம்மை வாழுச் செய்வதற்கு தோன்றாத்துணையாக இந்து வழிகாட்டுவதே குருவருளாகும். குருவை மாணசிகமாக மனதில் நிறுத்தி செயற்படுகின்றவர்கள் குருவருளாள் அஜ்ராடம் எதிர்நோக்கும் துண்பங்களிலிந்து விடுபடுவதை நாம் காண்கின்றோம். குருவருளின் மகிழ்மையை நாம் உணர்வதற்கும் குருவை வழிபடுகின்ற எமது மதம் தொடர்பான பாரம்பரியங்களைக்கட்டிக் காப்பதற்கும் குருபூசைகளைக் கொண்டாடுவது மிகவும் அவசியமானதாகும்.

முருகேச சுவாமிகளின் 3வது குருபூசைத்
தினத்தில் நல்லைக்குருமுதல்வர்
ஸ்ரீவஸி சோம சந்தர் பரமாச்சாரிய
சுவாமிகள்.

அறிவாளரைப் போல எழுது; பாமரன் போலம் பேசு.

செம்மல் உள்ளம்

சேஷம் படிதல் :-

திருவூரூபாந்தாப் பண்ட யில் முருகக் கடவுளுடைய சேஷம் படிதல் பற்றி விளக்கப்பட்டது. சில பிரச்சுங்காய் திருவூப் விளக்கம் முருகக் கடவுளுடைய சேஷம் கீழ்க்குமா? என விடையில் அது பொருந்தும் அது ஏன் வாய்வாடு கீழ்க்கும் விடைக்குதும்.

“இதுவிட எமது சக்தி யாழ்வுக் கவனதும் யாழ்வோற் பிரியிலென் யாண்டி நின்றான் ஏதுமில் குழநில் போன்றான் யாக்கவும் முனைக்குத்தான் கீழும் போது மழிவில் விழும் போற்றினர்க் கருள வங்கான் (காத்தி இருநிலை 19 ஏண்டது இல்லை ஈரியத் தக்கது இது ஒன்று

இரண்டாவது “குணகமான நூனமுத்தி பரதிய நிகோடுத்து நலியிய வேஞ்சும் மெய்தந் வழிவேவா!” என்பது அநுஷாஷ்விராதர் நிருப்புக்கும் வாக்கு

முஞ்சிராவது கீசியப்பரின் கலக்கரிக்காத உங்கள் கருவான இமாழி “அநுஷம் மாங்கி அநாதியார்ப் பவகா யோங்சுராப் பிரெயாஸ் நிச்சர சோநிப் பிழம்பகோர மேங்கி யாக்கி கருவாஷகர் முகங்க காருங் கரங்கள்பஞ் விரண்டுங் கொன்டே இருநிறு முருகன் வந்தாங் குறித்தங்கள் உண முய்யு”

○ சில. சண்முகவடிவேல் ○

சிலன் - முருகன் வேநுவார் -

திருமுகுங்காந்துப்பாடுபில் கீழ்க் காட்சிக்கு நக்கினார்க்கிணிமுர் காலாக் குறிப்பு வகைந்துவிளார். அது முங்கீர் எதித்தானப்பட்டது. சீ. வே, சாமிநானதுயர் உணர்க்கு விளக்கம் பிரச்சுநாமாறு வகையார்,

“முநுக வேநுக்கும்” சிலபெற்ற மாஸுக்கும் வேறுபாட்டுக்கணமீன் இங்கே திருவாசகத்துமெடுத்துக் காட்டிசார் 100 - 102-ஆம் அடி கலின் உணர்க்கும் இல்லை ஓக்கும்

இத்திருப்பாட்டுக்குப் பிரமுறி சுக பயிரமனிய சால்தி ரிக்க செய்த உணர விளக்கம் சிலபிரா ஜும் முருகனும் வேறுவிலர் என்ற

தடியுளைத் துவிர உயிந்த யுல்லை வேந்வெண்.

உண்மையை மேலும் உறுதி செய்யும்.

“ சிவபிரான் மெய்ஞ்ஞாளி யர்களாவருவமாகவும் ஏனையோராலுருவமாகவும் பாவிக்கப்படுத் தின் அநுவமு முருவமாகி எனவும் எல்லாத் தத்துவங்களும் தமியிற் தோன்றத் தாம் அவற்றிற்கு முதலாகித் தமக்கு முதல் பிறிதொன் நிலதாய் நிற்றவின் அனாதியாய் எனவும் ஏகம்ஸத்திப்ராபகுதாவத் தத்தி (ஒரு கடவுளையே அறிஞர் பலவாகக் கூறுகின்றனர்) என்ற படி பலபொருள் நிற்றவின் பலவாய் எனவும் “ ஏகஏவருத்ரா ” (உருத்திரன் ஒருவரே) என்றபடி ஒன்றாய் நிற்றவின் ஒன்றாய் எனவும் நிரஸ்த ஸமஸ்தோபப்லவகளங்க நிரதிசய ஞோனாநந்தாதி சக்தி மகிமாதி சயவத்வம் விபர்ம மத்வம் (எல்லாத் துயர்களையும் மலங்களையு நீக்கி மிக மேலாகிய ஞானம் ஆண்தம் முதலிய சத்தி மகிழ சுள்ள மிகுதியாகவுடையையே பிரமத்துவமாம்.) எனப்

பிரமசுத்திர பாஷை கர்த்தரு ரைத்த இலக்கணத்தை உடைய வென்பர் பிரமமாய் நின்ற எனவும், “ ஆதித்யே நயதாழீநம் தமோ ஷதமிதம் ஜகத் சிவேநாபிவிநா தத்வத்தமோ ஷதமிதம் ஜகத் ” (குரியனில்லாத வழி உ.வகம் இருளாதல் போலச் சிவமில்லாத வழி யும் இவ்வுலகம் இருண்மயமாம்) எனப் புராணங்கள் கூறுதலின் சோதிப்பிழம்பு எனவும் அப்பிழம்பு ஐந்து திருமுகங்களும் பத்துத் திருக்கைகளுமைபச் சிவரூபமா யிருப்பது போலவே ஆறுதிருமுகங்களும் பன்னிரண்டு திருக்கைகளுமாகக் குமாரரூபமாய்த் தோன்றிய தென்பர் சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாக ..... ஒருதிருமுகுகள் உதித்தனன் எனவும் கூறினார். சிவபிரானே குமாரக் கடவுளாயின் ரெங்பதை “ செம்மைய ஞானசத்தித் திருவுருக் கொண்ட செம்ம வெம்மின்வே றல்லன் யாழு மவனின்வே றல்வேங் கண்டர் ” எனவும்.

“ உருவம் வேறங்றி யைந்து முகன்று முகனென் நோதுங் திருவுரு விரண்டன் மாட்டுஞ் சிவமெனும் யாமே யன்றப் பொருவிலாருயிராய் நிற்பேம் ” எனவும் தனிகைப்புராணங்கூறுதலானுமறிக.”

மேல்கண்டவாற்றால் முருக மூர்த்தி சிவபிரானின் வேறால்லர் என்பது பெற்றாம்.

இன்னும்— சிவத்திற்கு— குரு சிவகுரு— முருகன் இரண்டும் ஒன்று அன்றெனின் முருக்கடவுள் சிவத்திற்கு எவ்வாறு குருவாகலாம். அதே போல

கவாமிநாதன்— கவாமி— சிவபெருமான் நாதன் முருகப்பிரான், சிவபிரானுக்கு முருகக் கடவுள் நாதனாகலாமா? அவை யாவும் சிவகுரு, சுவாமிநாதன் ஒன்றிற்கு ஒன்று அன்னியமின்மையை அறிவிப்பா.

நல்ல நேரம் ஒரு முறைதான் வரும்.

ஏது சிவப்ரீராமநான்டை திருவாய்க்காலம் முறைக்கூட்டுறவுடைய சேவை முதல் ஒப்பாகும்.

செம்மல் உள்ளாமல்:-

அருகுப்பெறுமாறுவடைய திருவாய்யில் செலுத்துத்திறங்கி காரணமான நல்விளைகளைப் பலமிறுப்

புக்கனிலூங் விரும்பி நிகழ்ந்தின் கோட்பாட்டானே நன்மையினை ஏடுத்தாலிருப்பதை என்று நச்சிவார்க்கிலியர் உங்க காலங்டற்கு “கேவடி பட்டஞம் நலம் புரி செய்தினால் செம்மல் உள்ள மொழி” எனக் கொண்டு கூட்டுத் தெய்வார்.

“சேவடி பட்டஞம் செம்மல் உள்ளமொடு நலம்புரி வினாவுக்கு” என்பது திருமுகு 82/83 ஆம் வரிகள்

நலவாய்யினால் உடைய உள்ளம்—செம்மல் உள்ளமல், செம்மல்

—உள்ள நிலதலை எங்பது அதுத் தொலைக் காரணம்.

நார்ஜுனாராம் “மிரப்பென்னாம் பேஷதலம் நீங்கள் சிறப்பென்னான் செம்பொருள் காண்டப் பறவில்” (துறை 258) என்பது,

செம்பொருள்—இசுவன்றை பொருள், செய்யிய பொருளை நாராம் உள்ளமல் செம்மலுள்ளம்.

எல்லா முருங்கை உணர்க்கப்பட்டது.

செம்பொருளாக நாராம் உள்ளமல் பலமிறுப்புக்களிலூம் நல்வம புத்து செகரித்துக்கொண்ட புனர்வியப்பு பேற்றால் வாய்க்கூப் பெறுவது

செம்மல் உள்ள எங்கும் செல்லவழக்கு நங்களாவத்தைப் பரவலாகப் பயிலப்பெற்றுள்ள சிவ வாந்வண்ணற்றுமல் அறிவுள்ளதும்.

“சேவடி பட்டஞம் செம்மல் உள்ளமல்” (திரு - வாி - 21)

“செம்மல் முள்ளமொடு செல்குவி ராயின்” (சிறுபா - 145)

“யெப்பினான் முடித்த செம்மல் ஆள்ளமொடு” (அதுந 270/270)

“ஏருந்தொழில் முடித்த செம்மல் மூள்ளமொடு” (அகம் - 184) ஏருங்பெற்ற அடிசுவர் உரைக்கிட்டுரார்.

“அருகுப்பெறுமாறுவடைய சேவை முடியத் தொடர்வதால் நலவாய்யான உள்ளமல் உண்மீர்”

என்று காழ்த்தி மேறும் மோழி வத் தொட்டங்கின்றார்.

மூடநம்பிக்கை ஏத்தத்திழுக் கிந்துக் கெய்க்கின்று.

ஸ்ரீ முருக மந்திரம்

- மெய்ப்பொருள் பேசியவா -

இலகில் வாழும் மனிதர்கள் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் குழங்கைப் பருவம் முதல் வயோதிபம் வரை உடல் வளர்ச் சியிற் பல மாற்றங்கள் ஏற்படும். மாற்றங்களுக்கேற்பப் பலவேறு பருவங்களிலும் பலவிதமான விருப் பங்கள் கோண்றும். மனித வாழ்வு ஒர் ஒழுங்கலைப்புக்குள் இருக்க வேண்டும். என்பதற்காக ஆச்சிரம தர்ம நெறியை இந்து தர்மம் வகுத்துக் கூறியுள்ளது. பிரமச்சரியம், கிருஹஸ்தம், வானப்பிரஸ் தம், சந்தியாசம் என்பன அந்நால் வகை நெறிகளும் ஆகும். மாணவப்

சிவத்தமிழ் வீத்தகர்
சிவ. மகாலிங்கம்

தத்துவங்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றன. “சந்ததித் தொடர்பு அற்றுப் போகாமல் இருப்பதற் காக நீ கிருஹஸ்த தர்மத்தை மேற்கொள்வாயாக” எனக் குருதனது சிஷ்யனுக்குக்கூறி அவனை இல்லற தர்மத்துக்கு வழி காட்டி விடுகிறார்.

பருவத்தில் பூரணபிரமச்சரியத்தை ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பிரமச்சரியத்தைப்பூரணமாகப் பேணிப் புலன்டக்கம், ஒழுக்கப்பயிற்சி என்பவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழும் மாணவன் தனது கல்வியை முடித்து வெளி யேறுகின்ற பொழுது குரு செய்யும் ஆசீர்வாத உசையில் வாழ்க்கைத்

இல்லறத்தை மிகச் சிறந்த நல்லறமாகவே இந்து தர்மம் குறிப்பிடுகிறது. காற்று இல்லாமல் எந்த ஒரு ஜீவராசியும் வாழ முடியாதது போல இல்லறத்தானின் துணை இல்லாமல் மற்றைய ஜீவராசிகள் எதுவும் வாழ முடியும்.

★ எழுத்திற்கு அகரமும் உலகிற்கு இறைவனும் முதலாகும். ★

யாறு என மறுத்தீர் காலிந்திரம் குறிப்பிடுகிறது. செ தர்மினியோடு கூடி நல்வந்தமாக நடாத்துப் பேசி எங்கூட்டத் தின்து தர்மீ குறை கறவில்லை. மனமைதம் காந்த மாதராக விளங்கும் இவ்வத்துறை யாராக் குல சினச்சூரியனாகவே எமது சமயம் கறுகிறது. கொண்டவை ஒழிப்பறிந்து நடக்கும் மாதராகக் கவனமாக நெய்வாயாக மதித்து வாழ்கின்ற பெண் குல மகளாகப் போற்றப்படுகிறார்கள். ஆடவர்களை மயக்கி கடனை விற்று வாரும் யென்றால் விளை மகள் என்கிறோம். இப்படியான

ஆத்த மனமையான் அகற்றிக் கிடூக்கிவே
காந்த மனமையானாந் காழுறும் காணளையர்
காமத்த பலாவின் எனி உங்களமாட்டாமல்
ஈசம் பழுத்துக்கு இட்குற்றவாறே.

மட்டே குழங்க மனமையான் என் பறு பொது மகளிராக குறிக்கின்றன. ஆவுக்காத நமது காம வகுவியிற் கிக்குப்படி செய்யும் ஆற்றல் கொது மகளின்குருக்கைவுந்த கணம் ஆகும் இக்காலத் "கிழக்கெல்லை நெருசப்பறவை சிக்கக் குழும காட்டில் கண்ணினைப்போர் மனமாக கடக்கும் நான் எந்தாலோ" என்கத்தாய்மானுகவாயிகள் தனது பாடவிற்கு குறிப்பிடுகிறார். அது சல் இங்கும் அங்குமாக அவைவது போல உல்லிர்கள் விளைப்பயனாவும் நல்லி, கரண, புவன போகங்களைப் பெற்று கல்மலீனங்களை அறுபடிக்கும் நான்கு சுங்கிலை ஸால் ஏழ்த்துவ யட்டுப்பட்டு இருப்பு பறு போய்ட் பஞ்சப்படிவாக்கான்:

பொது மகளினிச் சுலையில் வீழப் பர்கள் பஞ்சமாபாதகத்தினைச் செய்துகூர்கள் ஜிதிராஸ்கள் ஆடவர்கள் வெர்க்கடிய மகளைவி வீட்டுவிழுக்கப் பொது மகளினர் நாடி அவைக்கிறார்கள். மனமை வீட்டில் இருக்கப் பரத்தையர் வீட்டுக்களை நாடுச் செல்பவர்கள்

முற்றத்தில் இருக்கும் பகைப் பழுத்தை உணவையாமல் நச்சம்பழும் இருக்கும் பற்றைக்குக்களேய வீழுத்து ஏழும்புகிறார்கள் எனபதுப் பின் வரும் திருமந்திரப்பாடுவ் தெளிவாக விளக்குகிறது.

ஆவர்மா பந்திக்கப்பட்டுள்ளது. நான்கு சுங்கிலையாமல் அநுத்த ஸால் அறுபடில் துவரைய அலை கிள்ளது. இதே பேரவ குாவக்கு விழுவாடு அறுப்பாட்கள் கிளைத் ததும் பஞ்சப் புலங்களினால் ஏற்படும் பற்றாக்கிய சுங்கிலை அநுத்த விட ஆண்மை இலைவன் திருவடிவயக் கோகிளின்றது. மாயாவேலைம் குவாடு நின்ற சிரங்குஞ்ச பாலையின் மீது வேலையுத்தனது ஏவிய மூரு கூப் பெறுமானிடம். பெண்களின் மொகவையையில் அகப்பட்டு உள்ளம் தருமாறுகின்ற தன்னாயை நீர்க்கி அருளுமாறு அருவைகிலியார் மேக்க ஒவைத கந்தராறுபூதியின் ஒன்பதா வது பாடல் பின்வருமாறு விளக்கு கிறது.

மட்டுரே குழல் மங்கையார் ஓவ்வொலைப்
பட்டுசெல் படும் பரிசெல்றோழிவேன்
தட்டுறைவேல் சயிலத்தெறியும்
நிட்டுரே நிராகுல் நிர்ப்பயனே.

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொரு
வருக்கும் மரணம் என்றோ ஒரு
நாள் வரும். உடம்பினிஸ்றும் உயிர்
பிரியும்போது அளவற்ற துன்
பத்தை உயிர் அடைகின்றது.
பயங்கருக்கெல்லாம் தலையாயது

மரண பயமே ஆகும். மரணத்தை
யாராலும் தடுக்க முடியாது கவி
யுகவரதனாகிய முருகப்பெருமானு
டைய துணை இருக்கின்ற அடிய
வர்களுக்கு மரண பயம் இல்லை
என்பதை

“ மரணப்பரமாத நமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்ததுணை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண்டே ”

எனக்கந்தரலங்காரம் குறிப்பிடுகின்றது.

கிரகங்கள் பகைத்தால் வாழ்
வில் துன்பங்கள் பல வரும் என்றே
சோதிட நூல்கள் கூறுகின்றன.
இறைவனுடைய திருவருள் துணை
இருந்தால் கிரகங்களினால் ஏற்
படும் தாக்கம் குறைவாக இருக்கும்
அம் துன்பங்களைத் தாங்கிக்கொள்
கின்ற பக்குவமும் ஏற்படும். முருக

பக்தர்களை ஞான பண்டிதனின்
கையில் இருக்கும் ஞானவேல் காப்
பாற்றும். வீரவேல், தாரவேல்,
வின்னோர் சிறைமீட்ட தீர
வேலாக இருக்கின்ற சக்தி வேலா
யுதம் பகையை நீக்கும் பகைவர்
களைத் துரத்தும். இதனைப்புரட்
சிக்கலி பாரதியார்

“ வெற்றிவடிவேலன் அவனுடைய வீரத்தினைப் புகழ்வோம்
சுற்றி நில்லாதேபோ பகையே துள்ளி வருகுது வேல் ”
எனத் தனது பாடலிற் குறிப்பிடுகிறார்.

வேலைத் தன து கரத்திலே
தாங்கியிருக்கும் விமலனாகிய முரு
கனை வணங்கும் மெய்யடியார்
களை வினைத்துன்பம் எதுவுமே
ஈராது. ஊழவினையும் தன் ஆற்றல்
இழந்து முருகண்டியார்களைத்
துன்புறத்தாது நீங்கும் வினையால்
வெந்து வெதும்பும் ஒவ்வொரு
வரும் “ கூறுமடியார்கள் வினை
தீர்க்கும் ” நம் குமரனை வணங்கும்

கிணால் வினையைத் தனித்துக்
கொள்ளலாம்.

“ இன்பமே எந்நாளுந் துன்ப
மில்லை ” என்பதே முருகன் அடியார்களின் கொள்கை வாசகம்
ஆகும். அருளகிரிநாதர் இயமலை
எதிர்த்து வீறுடன் முழங்குவதை
“ நாளென் செயும் வினைதானென்
செயுமெனை நாடிவந்த கோளென்

★ ஸ்ல்லா உயிர்களிடத்திலும் இறைவனை நீ காண வேண்டும். ★

செய்து '' எதிர் கந்தரங்களுடைய
பாட்டிற் காலங்களை, ஒ.ட.வி.கு
இருந்து வரிசைப் பிரிப்பதற்காகக்
கவிய ஏற்றுமையின் மீது காக்காகிய
யமன் வருகின்ற போது அழகிய
மபினின் மீது முரு கால் வந்து
தங்கள் ஆட்டகெங்கள் வேண்டும்
என அந்தங்கியார் வேண்டுகின்ற
நார், ஆராம் பால் மயாக வேந்து
கண எடுத்து முருகனோடு போர்

நார்பாயினச் காலன் வரிப்பகவாத
நேர்மாயினச் சந்திக்கிப்பி படுவாய்
நார்மார்ப, வயாரிதலாரி செல்லும்
குப்பை மடியத் தொடு கோவில்ளே.
ஏவை கந்தரங்குமியின் பத்தாவது பாட்டு விளக்குகிறது.

ஏலக சுகங்களை நாடிக்கெல்
இம் மாதநூற் அப்படிச் செல்லா
யல் இடுக்கூடி பிழித்துத் தெப்
வதுதுதுதீக்கிட்டுச் சுத்திகளால்பவ
வகையான நுவங்கள் ஆவ்யாஸ்வர்
குக்கிட்டும் '' காற்றுள்ளபோதே
நாற்றிக் கொள்வாறு போல இந்த
மாநாடு உடம்பைப் புகைப்படுத்தி
ஆவ்யா இறையநுகைப் பெற
வேண்டும். உயிர் போன பின்பும்
மிருகங்கள் பவுறுறுதின் உடல்கள்
பிப்ருமதி கஷ்டயங்கவயாக இருக்
கிறது. புவால் உண்பவர்கள்
புவால் அகற்றுப் பணம் கொடுத்து
காய்க்க புதிக்கிறார்கள். உயிர்
போனாலின்பு மனித உடலின் பெறு
மதி ஏல்வகை ஏல்பது அங்காவருக்

புரிந்தால் இதுமிடு முப்பால் மா
யரமாய் நின்று உலகங்களைத்
துவ்புறுத்தினான். முருகப்பெரு
மால்லுடைய வேலாயுதம் அம் மா
யரத்தைப் பின்தது எல்லீத்து.
குரங்கையறிது முரு களி., ம
யாக்கள் கிடக்கித் தங்களை ஆட
கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்
புவதை

ஙோரினாம் படி ஒரிக்க அறுதிட்டுப்
பேரினால் நீக்கப் பிணைவின்று பேரிட்டுச்
குராயங்காட்டினாச் கொண்டுபோலிச்சுடிட்டு
கிரிவிள் மூழ்கி நினைப்பொழிந்தார்களே.

நால் நேரம் ஓருமுறைத்தான் வரும்.

உறவினர்கள் ஒலமிட்டு அழு
இறந்து போகாத வண்ணம்
உண்மை ஞானப்பொருளை முரு
கன் அருணகிரியாருக்கு உப
தேசித்து அருளினார். தேவருகைத்
துச் சிகாமணியும் திருச்செங்
கோட்டு மலையில் எழுங்கருளி
யுள்ளவருமான் முருகப்பெருமான்,
ஆகூகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி,

கூகா என் என் கிளை கூடியழுப்
போகாவகை மெய்ப்பொருள், பேசியவா
நாகாசல, வேலவ நாலுகவித்
தியாகா, சரலோக சிகாமணியே.

அங்கு எங்கே கூடுதலாக
இருக்கிறதோ அங்கே உரிமையும்
கூடுதலாக இருக்கும் அங்கும்
உரிமையும் ஒரு நாணயத்தின்
பிரிக்க முடியாத இரு பக்கங்களா
கவே காணப்படுகின்றன. யகர்
வேதத்தின் சதருத்திரீயத்தில் தங்
கராணம் நமஹ (கள்வனுக்கு
வணக்கம்) எனக்கூறுப்பட்டுள்ளது
தங்கராணம் பதயே நமஹ(கள்வர்
தலைவனுக்கு வணக்கம்) என்றும்
கூறப்பட்டுள்ளது. திரு ஞான
சம்பந்தர் தனது பாடலில் இறை
வனே “உள்ளம்கவர் கள்வன்”
எனக்குறிப்பிடுகிறார். தமிழர்
தலைகளும் வேவுவர் களால்
வளர்க்கப் பெற்றவனும் மானின்
வயிற்றிலுதித்தவருமாகிய வள்ளி
யம்மையாறர்க் களவாகக்கவர்ந்த
வன் முருகன் என்றே கந்தபுரா
ணம் குறிப்பிடுகிறது. களவியல்

வித்தாரகவி என நாற்கவிகளைப்
பாடும் திறத்தையும் அருணகிரி
யாருக்கு வழங்கினார். வேற்பெரு
மான் மரணமிலாப் பெருவாழு
வைத் தனக்குத்தத்த சிறப்பினை
அருணகிரியார் கந்தரநுடுதியின்
பதி வொராவது பாடலிற் பின்வரு
மாறு விளக்குகிறார்.

மரபில் இத்திருமணம் நடைபெற்
றது அறிவிக்காமல் அறியும்
தன்மை உடையவனாகிய முருகப்
பெருமான் பிறப்பிறப்பில்லாத
முழுமுதற் கடவுளாகக் காணப்
படுகிறார். காண்பவன், காட்சி,
காட்சிப்பொருள் என்ற முன்றும்
அற்று இறைவனுடன் அத்துவித
மாய் நிற்கும் நிலையே கம்மா இரு
என்று முருகன், அருணகிரியாருக்கு
உபதேசித்த உயர்ந்த நிலை ஆகும்
பின்வரும் அநுஷுபி பாடலைப்
பாடும் போது உள்ளம் குளிரும்,
உணர்வு மிளிரும், அஞ்ஞானம்
தளரும், மெய்ஞானம் தோன்றும்
அனைத்தும் அடங்கி மோன
நிலையில் இருக்கும் அருள்நிலையை
முருகப் பெருமான் அருணகிரி
யாருக்கு உபதேசித்ததை அநுடூதி
யின் பன்னிரண்டாவது பாடல்
தெளிவாக விளக்குகிறது.

செம்மான் மகளைத் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
கும்மா இரு சொல்லற என்றலுமே
அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திவனே. தொடரும்...

வேகமாக முடிவெடுப்பதைவிட விவேகமாக முடிவுசெய்.

கறளுதம்

கேய்வப் புவன்

விலையூலப்பிள்ளை என்பார்,
ஆற்றத்தங்கற பயிற்சியோ. நுண்
ஊறிஜோ இங்காத ஒரு மனியர்;
அவருட மனிஸ்ட நன்னினைப்பீபரு.
அவனர மாபெரும் புவன் ஆசிரி
யறு அவர் ஆசிரிய நினைவில்,
தெய்வங்கள்பள்ளி முதல், புவனர்
கல்லூரி வனர, அப்பெற்றினாவு

ஏவியரக
ஆர், வேஷ்டாஸலம் பிள்ளை

ஏறியவர். பங்கரப்பட்ட மானச
வர், பல ராமாவகவில், பல விவாக
காலங் எழுப்புக்கொரும். அவர்
காறம் வெறும் என்டக்கர், அப்
பேர்நினாக, மாணவர் ஆராயிச்
கியில் தங்காகி முடியும். இங்குவும்
மாபெரும் ராவனர் ஆசியவரே
அவர். இந்திக்குத்திக்காலையேவ்வாம்
கேட்கின்றத ஒருவர். “வட
மனலப்பிள்ளை மாபெரும் புவன்
ஆசியது” என ஒரு கட்டுரை நூல்
எழுதி முடித்துள்ளார். அதில்.

“ திருக்குறள் விவாக்கள், பிள்ளை
கள், முடிவுகள் ” ஒரு பகுதி
யாறும் அதில் முதலது. இங்கே
காலாறும் கட்டுரை.

திருக்குறள் பசிலும் மானவன்:-

ஐயா, திருக்குறள் இயற்க
நிய ஆசிரியரது இயற்கியோ.
குழம், குடி, தொழில், கவனி,
மனவர் சிறப்பு இலம்ஹாக வரும்
கிறப்புபெயர் போவது, பெரிய
கோரிட்ட உபங்க யாதோ?

வடமனலபி பிள்ளை:-

இல்லெதன்க பெரிய கேள்வி:
‘ திருவன்ஞாவர் திருக்குறள் ’ என்
பாறும் கேட்டதியாயோ? குமரகுரு
வரர் பிரபந்தர், சிவப்பிரகாசர்
பிரபந்தம் இயற்றியார். இயற்
பெயர் வாசதனக் கேட்பறுப்பாக
உள்ளது இது!

மாணவர்:-

ஐயா, திருக்குறள் ஆசிரியர்
உள்ளுவர் ஆயிவி வெப்பந்ததான்
திருவன்ஞாவர் என்ற பெயர் என்

★ நீ இழந்தது முஸ்லிமாஸல எதுகியிருப்பதான் முக்கியம். ★

தினார் என்பது, வரலாறுகள், திருவள்ளுவமாலை முதலியவற் றால் அறியக் கிடக்கின்றதே. ஜயா அவர்கள் கூறும் உண்மை எங்கே காணப்படுவதோ?

இங்கே வடமலைப்பிள்ளைக்கு வடமலை போன்ற மலைப்பு எஃ திற்று; மயங்கினார். என்றாலும், ஒரு வெடிபோன்ற விடைபோட்டு வைத்தார். அஃதாவது. தொல் காப்பியத்தில் காணலாம் என்பது. தொல்காப்பியமும் அதன் உரை களும் கடல்; கடல் அலைகள் போன்ற பரப்பின, அவற்றை இம் மாணவன் எங்கே ஆய்ந்து காணப் போகிறான் என்பது அவர் கருத்து, இவர் எண்ணியது ஒன்று; இப்பால் நடந்தது ஒன்று; முடிந்தது ஒன்று; அம்மாணவனும் வேறு சில மாணவர்களும் கூடித் தொல்காப்பிய உரைகளை இப்பொருள்பற்றி ஆய்ந்து வருவாராயினர்.

“ சிறப்பின ஆகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கும் இயற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார் ” என்பது.

இதற்கு உரை கூறிய சேனா வரையரும். நச்சினார்க்கினியரும் அங்களும் கூறும் வழுக்கினை எடுத்துக் காட்டுமிடத்து, தெய்வப் புலவன் திருவள்ளுவன் என்பது காட்டி, இது, கல்விச்சிறப்புப்பற்றி வந்தது என்று குறித்திருக்கின்றனர். இதனால் தெய்வப் புலவன் என்பது கல்விச் சிறப்பினால் எஃ திய பெயரென்றும், திருவள்ளுவன்

எழுத்தத்திகாரம் முற்றும் உரை களுடன் பார்த்தனர். ஒன்றும் கண்டிலர். சொல்ல திகாரம் பார்த்து வருங்கால், ஒரு நூற் பாவினையும், ‘அதன் உரைகளுள் இரண்டு உரைகளையும் கண்டு, மிக மிக வியப்புறுவாராயினர்.

ஒருவர்க்கு இயற்பெயரும், அவர் தம் கல்வி முதலியபற்றி வரும் பண்டதார், புலவர் முதலிய சிறப்புப் பெயரும், ஒரு சொற் றொடரில் அமைக்குங்கால், சிறப்புப் பெயரைமுற் கூறி, இயற்பெயரைப் பிற் கூற வேண்டுமென்பது பண்டைத் தமிழர் மரபு. ஆங்கில மொழியின் மரபு, “ சந்தரம்பிள்ளை M . A ” என்றவாறு கூறப்படுவது. அவ்வாறு நின்றப் புலவர் சந்தரம்பிள்ளை ” என்றவாறு கூறவேண்டுவது தமிழ் மொழி மரபு. இம்மரபு, இன்றும் பிறழாதிருப்பது உணர்ந்து மகிழ்த தக்கது. இதுபற்றிய தொல்காப்பிய நூற்பா—

என்பது இயற்பெயரென்றும் உணரலாம்.

இது கண்ட மாணவர், மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்வாராயினர். உடனே ஆசிரியர்பாற் சென்று வளங்கி, “ ஜயா அவர்கள், திருக்குறள் இயற்றிய ஆசிரியர் இயற்பெயர் திருவள்ளுவர் என்பது தொல்காப்பியத்திற் காணலாம்.

★ கண்முடித்தனம் வேகமான வீழ்ச்சியில் வந்து முடியும். ★

ஏன்கூடு இல்லிடத்தக்குச் சட்டுமுது
தானே? ” என்று கெட்டார்.
அவர் நல்லீணங்குப் பேறு அவரை
‘ஆம் ஆம்’ என்ற எண்வே கூறி

அனைத்து சொத்து வாழும்! (சிற்குறுமுளின் சிறு தோண்டு)
தொகுப்பு- நுற்றாழை (1959)

ஏன்கூடு இல்லிடத்தக்குச் சட்டுமுது நான் கொழுப்பே!

“ஞானச்சுட்டுரே! நலம்பெருக நீலாழுக”

ஞானச்சுட்டுரே! நயங்கொழுப்பிக்கும் நமிழ்மலை!!
நின்கள் மூடும்வரைய் தவறாது வெளியிட்டு
எங்கள் சூங்கவிலே இலங்கும் ஒளிவிரகுக்கே!
தமிழ்க்கும் நங்குவகை எங்குமொவி விதித்திர்கும்
ஞானச்சுட்டுரே! நலம்பெருக நீ வாழுக!
முன்றாவது குயதிக் குவடையே அடிவைத்து
விருந்துபோட்டு வாழுக நீ தீரேழி!!
மயில்வாகனம் என்றும் குருமகால் வாழுவிலே
பண்ணிருஷ்ககேவ அழகங் பதமலர்கள் துவாங்கிகாங்கு
நங்குவயாநின்தின் நங்காகிள்பெற்றும்
ஙங்குக்கால பாங்பாப்பட்டுப் பேரெங்கிள் முகற்கியிலே
சந்திதியான் ஆச்சிரமம் தலையே குதித்துவரும்
தங்கிரிசுவா ஆராண் வட்டுரே! நீ வாழுமியவே;
பாருதாகாவியத்தின் பங்காவ காந்தகாந்தாயும்
சந்திதியான் வரலாற்றுச் சிறப்பிலையும் தஞ்செந்தாயும்
பரந்தாமன் மருங்கி முதுகை பெருங்குக்கன
விதம்விதமாவக்கொண்டு விளங்குவிறாய் உண்ணிட்டுரே
பெரியார் சுரிதங்கள் பேருறிஞர் அருளியதாம்
மென்விளாசகங்கள் மற்றும்பதைந்து
ஈசுவரும்தமிழும் தரங்கியிலே தழைத்தோங்கி
மனிதகுவம் குயியும் வழியெல்லாம் காட்டுகின்ற
ஞானச்சுட்டுரே! நலம்பெருக வாழுக! உந்தன்
தோண்டுக் கொட்டாங்கும் துவண்டுவிலான் சந்திதியான்.

வி. ஆவந்தராஜ

கன்டப்பியின்போது சந்தியம் அடிப்படை போகிறது.

இரு குடும்பத்தின் கதை

மலைக் கிழவனுடைய இரண்டாவது புத்திரன் வைரவன். தகப்பன் பழையை வாதியா? புதுயை வாதியா? பின் ஒளி கஞக்குப் பழைய பெயர்களையே சூட்டி யுள்ளான். கணபதி, வைரவன், வீரபத்திரன், கந்தன் என்னும் நாமங்கள் அவர்களை அலங்கரிக்கின்றன. எங்களுடைய பின்னளைகளுக்கு இவர்களின் பெயர்களைச் சூட்டிடுவது நாகரிகமில்லை என்று ஒதுக்கி, விடுகிறோம்.

வைரவன் பெரிய பதவியை வகிக்கிறான். காவற்றுறைக்குப் பெரியவன். எங்கும் எவர்க்கும் காவலன் இவனே, காவற்கடவுள் என்றும் சொல்வர். இவனுடன் மோப்பம் பிடிக்கும் நாயும் உண்டு.

கை. நமசிவாயக்குங்கள்

ஆனால் போக்குவரத்திற்கு மோட்டார்ச் சைக்கிளோ, துவிச்சக்கரவண்டியோ, ஆட்டோ வோ? மோட்டார் வாகனங்களோ இல்லை. நாயின்மேல்தான் பிரயாணம் செய்வான். இவனது நாய்க்கு வேதம், என்பது பெயர் வேதம் எப்போதும் ஒலித்துக்கொண்டே இருப்பது. இவனது நாயும் குரைத் துக்கொண்டே இருக்கும். இதனாற் போலும் வைரவனுடைய நாயை வேதம் என்று கூறுவர்.

இக்காவற்றுறைப் பெரியவன், குற்றம் செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பான். பங்கயத்தில் ஹிருப்பவனுக்குத் தண்டனை கொடுத்தமை உலகம் அறித்த ஒன்று.

ஆளைப்பார்த்தால் அலங்கோலம், நிர்வாணக்டோலம், பரட்டை மயிர், பாம்பைப் பூனூர்

நேர்மையானவர்களிடம் தான் அதிக பணிவு இருக்கும்.

நான் தோட்டிருப்பான், முத்தி
வைச் சூலத்தை வைத்திருப்பான்,
உதவியாக இன்னும் பல காலம்
முறையில்லை உள்ளதை, புக்காக
ஏன் இவர் பின்னாலே திரிவார்.

கிராம மக்கான்களுக்கு மட்டுமல்ல
ஈராவிஸ்காரங்களும் காலங் புரி
பவன் கொள்களில் தனது கால
நாக்குக் கலியாக யான்றிய மாடு
இம் வாஸ்கிக் கொள்வதான் வண்ட
மாகால்காப்பு என்டால் ஆனந்த
தோவாகவும் கொள்வான்.

பணி கொள்வதில் விநுப்பமுள்ளவன் நிற்றிப்புகளில்கொரு வேடா
ஏடுக் குங்குமம் டூசிட் இருப்பது
அவட்டய வைக்கின்றார். நாப்ப
வையார் போவன்டி ஒரு மணியே
ஏவ்வதுள்ளான். அவனும் கொள்க
காரி, அவனுக்குப் பெயர் காளி,
அவன் ஒரு ஆட்டக்காரி மரமலூ
ட்டு தோட்டிருக்கு ஆட்டய வள¹
தில்லை ஆட்டக்காரி ஏன்ற திறப்
புரி பேரவர் பெற்றவர்.

மற்றும் புத்திரனுக்குப்
பெயர் ஏப்பத்திருவ் இவன்

ஏனோர் குருவும் உள்ளவன். இவ
னும் கொடுராவான் தங்கடலை
கொடுப்பதில் அவ்வன். இவனது
தாங்குமையை அவனுது இவனது குடும்பத்தை
சமுத்தை வெட்டிவிட்டு ஆட்டத்
தலையைப் பொருத்தியிலாம் உண்
வையை உணர்ச்செய்தவன். இவ
னும் நகப்பனைப் போல மாட்டி
ஏல் ஏறிச் செல்லுவான். போருக
குச் செல்லுப்போது நிங்கததிலும்
ஏறுவான். உள்ளமையில் இவனது
பெயரை தோக்கினால் என்களும்
கொய்பவன் எனக் கருத இட
முண்டு இவனது பாகத்தில் இருப்
பவன் பற்றிர்காளி. அவனும் மன்
கனால் நினைந்தவன்.

தாப்பிவிள் ஓவியாரு தன
யையாட பிழ்ணங்களில் ஏதிர்காளிக்
கும். வேகம், யோகம், போவய
என்னும் காப்பவின் தன்மைகள்
பின்னாகவிரு நினைந்திருக்கக்
காலவாயா! இவி ஆவிப்பினால்;
இவனைய நின்றானாய்த் பற்றித்
தொடருப்.

ஏன்னையின் வாக்கு

போதும் என்ற மாதிரையுக்கு திருக்கால கொலும் எழுஷ்ணினால்
பொறுவமக்குத் தாமாள மன்பு வேறில்லை.
நல்லதற்கு பற்றியோ அவ்வது கெட்டுதொப்பி பற்றியோ மக்கா
பேசும் போல அங்கிருப்பவர்களும் அந்த நல்மையில் அவ்வது
கிடையில் சிற்று பங்கீருகிறார்கள்.

முருகன் உற்பவித்த தினம் வைகாசி விசாகப் பெருநாள்

வாய்மொழியில் கல்வி மற்றும் விவரங்களை வெளியிடுவதற்காக இதை வெளியிட்டு வருகிறீர்கள்.

இருபத்து ஏழு நட்சத்திரங்களில் விசாகமும் ஒன்று. குரபன் மன முதலான அசரர் களின் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாத தேவர்கள் சிவபிரானிடம் சென்று தமது குறைகளை முறையிட்டனர். எஃகு எஃகு எஃகு எஃகு எஃகு எஃகு பிரம்மனி காரை கு சிவராஜ சர்மா எஃகு எஃகு எஃகு எஃகு எஃகு எஃகு

சிவபெருமான் ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோ சாதம், அதோழுகம் என்றும் ஆறு முகங்களைக் கொண்டு அவற்றிலே இருக்கும் நெற்றிக்கண்களாகிய ஆறு திருக்

கண்களின்றும் ஆறு தீப்பொறி களுண்டாகும்படி அருள் செய்ய, அவை உலகெங்கும் பரந்தன. உமாதேவியார் அச்சங்கொண்டு அந்தப் புரததை அடைந்தார் தேவர்கள் ஓடினார்கள்.

பின்பு தேவர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து வந்து சிவனை வணங்கி சுவாமி நாங்கள் எங்கள் துண்பம் கெட ஒரு புத்திரனைப் பெறுதல் வேண்டி வந்தனை செய்ய அக்கி னிப் பொறிகளை அளித்தீர் எப்படி கூய்வோம்? என வேண்டுதல் செய்து நின்றார்கள்.

சிவபெருமான் ஒரு திருமுகத் துடன் இருந்து அக்கினிப் பொறி களைத் தன் மூன் வரும்படி திருவுளம் கொண்டிருளினார். அக்கி னிப் பொறிகள் வந்தன. சிவபெருமான் அவைகளைக்கண்டு அக்கினி தேவனையும் வாயுதேவனையும் நோக்கி, நீவிர் இவற்றைத் தாங்கிசென்று கங்கையீல் விடும் படி கட்டளையிட்டார். அத்துடன் துண்பமில்லாது இருக்கும்படி அவர்களுக்கு வல்லமையும் கொடுத்தார். அவர்கள் பகிரதியில் இட்டார்கள், பகிரதி அவ் அக்கி னிப் பொறிகளைத் தாங்கமாட்டாது சரவணப் பொய்கையிலே சென்று சேர்த்தது.

செஸ்வங்களை விடச் செஸ்வாக்கு மேலானது.

ஏரவணம் போய்வகுடின் காலங்கு
யாதினங்களைபோல :-

ஆதி யில் பரம்மனவரான
பல்மாசரநுக்ரு சுரம் தா
நார், அந்த வர பஸ்தி நா ஒ,
அவன் யார் நல்லயிஸ் வாய்வைத்
காறும் அவன் பல்மமாகினிடு
வார். அப் அசரன் நான் பெற்ற
நாதினை பரிசிக்க வாய்வனி
சிவபெருமானின் தலை மேற்
வாய்வைக் குருங்கான் இதனை
உணர்ந்த இனநவன் கட்டே
மனநதை விட்டார். அந் நேரத்
தில் அம்பாள் தன்னுடைய இலாக்
தவ்வைகளை மனமததுக் கொள்ளு
காதாரன் பெண்ணாதினி இருந்தார்.
திஹர் என பரமீமன்வரானின் சர்வம்
மனநுத்தநதுப் பார்த்ததும் அவ
ருக்குப் பகிர் என்றது. பதிவிரதா
சதியைகள் அவரால் எங்கரானின்
பிரிவைத் தாங்க முடியவில்லை.
அப்படியே உருகிவிட்டார் உமா
நேரவைரது சர்வம் உருகி ஒரு
நீர் நினைவாக ஆகிவிட்டது அது
நான் சரவணப் பொய்க்க, பிழபு
விட்டநுயின் வீணையினால் பாய்மா
சுரன் இருந்த பின்பு பரமீஸ்
வரன் சரித்துடன் வந்ததும், அம்
பாறும் தன் தின்விய நேரங்கை
எடுத்துக் கொண்டார். இருந்த
பொழுதும், பதிவிரதா தர்மத்துக்
கும் பிரேரணக்கும் அடைவானமாகச்
சரவண பொய்க்கையை அழியா
மலிருக்க அழுங்கிப்புகிந்தார். சர
வணம் வண்ணமயாக அப்பாள்
உட்பெதான். அதனால் தாங்க சல்
வரதீநுவைத் தாங்க முடிந்தது.
அணால் அங்கினி வாய் உங்கை

போன்றவர்களால் தாங்க முடியாத நேரங்கள் சரவணப்
பொய்க்க எப்படித்துரங்கின்று? சரவணங்கருக் கிழுக்கும் அப்பாளின்
ங்கையிலோ. சரவணப் பொய்க்க
உக் குற பொறிக்கும் ஆறு
குழந்தைகள் ஆயின். காத்தறி
டட்சுநாளிய விழுது ஆர் தனி
கார்த்திஷ்கப் பெண்கள் மூலம்
ஆழங்குதல்களுக்குத் திரு மு கூலப்
பால் கூட்டுவித்தார்.

ஆறு பொறிக்கும் திருப்பகவ
கள் ஆளு இலம் வைகாசி மாதநதை
ஏசாக நாள் இநும். ஆறுமுகப்
பெருமான் அவதரித்த தினமாத
வின் ஏசாகம் அதி விழுது தின
மாகக் கொள்ளப்படுவில்லது.

இந்தினத்தின் ஜோவிஸ்களில்
ஷாந்திகாந்தசவாரும் பிரமோந்தசவ
மும் நாட்டப்பெறும். இந்தினம் பற
சகைத்தாருக்கும் ஒரு புனிததானா
கும் வைவைத்தில் நம்மாழ்வார்
சுவதார நாளாகவும் இந் நாள்
கொள்ளப்படுவில்லது. சிந்தார்த
தர் அவதரித்ததும், நிர்வாகன
இன்னை பெற்றதும். கொதும்புத்
கரானதும் இநே திதியில் நாள்
என்பார்.

சப்ரீரமுவிய கவர விகைப்
பற்றி எத்தனையோ கைதைகள்
இருக்கின்றன. அவருடைய மலி
ஞாக்கும் வீணைக்கும் முடிவே
இல்லை. அவர் ஞாவும், பக்தி,
காமம், மோகம் எவ்வாவற்றுக்கும்
முடிவான பரம் சக்தியாக இருக்
கின்றார். முருகன் வங்கால் ஞான

ஞானம் பெறுவதற்கு இரந்த சாதனம் தவமேயாகும்.

பண்டிதன், குரைநோபதேசன் என்பது நினைவுக்கு வருகின்றது. ஆறு தாங்கிய ஜோதியான அவர் ஆறு ஏழுத்து மந்திர மூர்த்தி. ஆறு தலைக் கொடுக்கும் ஆறுமுகன்

ஆறுபடைவீரர் அவரை இப்புனித நாளில் நாம் எல்லோரும் பக்தி செய்து இபெரவரங்களைப் பெற ரூப் பல்லாண்டுகள் சிறப்பாக வாழ்வோமாக.

வரும் 17 - 05 - 2000 ஆம் ஆண்டு புதன்கிழமை வைகாசி விசாக தினத்தில் பூர்வ செல்வச்சந்திதி ஆவயத்தில் விழேட அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். அன்றைய தினம் நடைபெறும் உற்சவத்தில் கலந்து முருகனின் அருளைப்பெற்று உய்விர்களாக!

குரியன் பிரகாசித்து நின்றாலும் குருட்னுக்குப் பயனில்லை. அது போல் ஈசன் எங்கும் நிறைந்து நின்றாலும் அஞ்ஞானி கனுக்குப் பயனில்லை.

பசுவின் பெருமை

திணந்தோறும் கோழுஜை செய்பவன் கோபாலனின் திருவருளைப் பெற்று கோவோகத்தை அடைவான்.

பக்ககளுக்குத் திணந்தோறும் ஆகாரம் தருபவனுக்குப் பகவான் அவன் விரும்பிய வரங்களை அளிக்கிறான்.

சாளக்ராம மூர்த்தியைப் பசும்பாவினால் அபிஷேகம் செய்பவன் எல்லாப் பாவங்களும் நீங்கப்பெற்றுப் பரம பதம் அடைகிறான்.

காலையில் எழுந்ததும் மங்களாருபிளியான பசுவைத் திணந்தோறும் தரிசிப்பவன் துன்பங்கள் நீங்கிச் சுகத்தைப் பெறுகிறான்.

பசுவையும் கண்ணையும் வலம் வருபவன் பூப்பிரதக்ஷினம் செய்த பல்லைப் பெறுவான்.

சந்நிதியான்

யோகர் கவாமிகள் சந்நிதியாலைத்தரிசிக்க ஒரு முறைவந்த பொழுது வாகனத்திலிருந்து கீழே இறங்குவதற்குத் தனது பாதங்கள் கூசுகின்றது என்று தன்னுடன்வந்த வர்களுக்கு கூறினார். அதற்கு கூட வந்தவர்கள் குழம்பிப்போய் நின்ற பொழுது இங்கே எங்கு 'பார்த்தாலும் சிவலிங்கம் தெரிகின்றதே எப்படி இந்த புனித மண்ணிலே பாதங்களை வைப்பது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத் தடையை புனிதமும் மகிழ்ச்சியும் பொருந்திய சந்நிதியானை அடியார்கள் நாடி

வருவதில் வியப்பேதும் உண்டோ அது மட்டுமன்றி தனது அருட்கடாட்சத்தைப் பெற்ற பல அருளாளர்களையும், சித்தர்களையும்

○ ந. அரியரத்தினம் ○

ஞானிகளையும் இவ்வாலயச் சூழலில் காலத்திற்கு காலம் வாழச் செய்து அவர்கள் மூலமும் இவ்வாலயத்திற்குச் சிறப்பையும், புனிதத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதனால் தானே சந்நிதியானைக் கவியுக்ககந்தன் என்றும் அழைக்கின்றோம்.

★ தொடர்ந்து செய்யப்படாத முயற்சி தோல்வியையே தரும். ★

புங்குடுதேவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு தற்சமயம் சந்திதியில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சுவாமி கள் தொடர்பான அற்புத நிகழ்வு ஒன்றை கடந்தவருடம் சித்திரை மாதமல்லில் வெளியிட்டிருந்தோம். மேற்படி சுவாமிகள் எவ்வாறு சந்திதியானுடைய அருளாட்சிக்கு ஆப்பட்டார் என்பதையும் அவரது வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற ஒரு அற்புத நிகழ்வையும் அடியார்களுக்கு இங்கே தருகின்றோம்.

1949-ஆம் ஆண்டு மேற்படிபுங்குடுதேவுச் சுவாமிகளின் தாயார் ஒரு பயங்கரமான கணவுகண்டார். கணவு கண்டு கண் விழித்த வர் “என்செல்வச்சந்திதியானே என்னுடைய மகனை இரண்டு... என்று கத்தியவர் அதற்கு மேல் வார்த்தைகள் வராது வாய்டைத் துப் போய் கதைக்கழுதியாத நிலைக்கு ஆழானார். இவ்வாறு பேசுமுடியாது வாய்டைத்த நிலை பிலேயே முன்று நாட்கள் சென்றது. முன்றாம் நாள் வாய்திறந்து கதைக்கும் நிலைக்கு ககம் பெற்ற சுவாமிகளின் தாயார் தாங்கண்டகணவின் பயங்கரத்தை மற்றவர் கணுக்கு எடுத்துக் கூறினார்.

கனவு கண்ட வீட்டிற்கு வடக்கே இருந்த பண்டார முருகன் கோயி விருந்து இரண்டு பண்டாரங்கள் சுவாமிகளின் தாயாரிடம் வந்து உண்டு முத்தமகன் எங்கே (மேற்படி சுவாமிகள்) என்று கேட்டு அவரைக் கூப்பிட்டனர். அப்படிக் கூப்பிட்டவரை வாயில் அலகு

குத்தி ஒரு பண்டாரம் வெள்ளைத் துணியில் மேல் படுக்கச் செய்ய மற்றப்பண்டாரம் கூரிய வாளினால் ஒங்கி வெட்டுனார் அவ்வாறு வெட்டுகின்ற காட்சி யைப் பார்த்த தாயார் தனது மகன் இரத்த வெள்ளத்தில் இரண்டு துண்டுகளாகக் கிடப்பதைக் கண்ட பயங்கரத்தினாலேயே இரண்டு துண்டுகளாகக் கிடக்கின்ற தனது மகனைக் காப்பாற்ற செலவச்சந்திதியானை ஆபத்பாந் தவணாக நினைத்து அழைத்துள்ளார்.

நேரடியாகச் சந்திதியானிடம் எவ்வித ஆழமான தொடர்பும் இல்லாத நிலையில் தான் செலவச் சந்திதியானிடம் அபயம் கேட்டு குரல் எழுப்பியதையிட்டு சுவாமிகளின் தாயார் தவக்குள் ஆச்சரியப்பட்டார். ஆனால் அதே நேரம் சந்திதியானுடைய அருளினால்தான் தனது பிள்ளை எதிர் நோக்கும் துன்பங்களில் இருந்து விடுபடமுடியும் என்பதுடன் தனது மகன் சந்திதிக்கே கரியவர் என்பதையும் காலப்போக்கில் அனுபவங்கள் மூலம் உணர்ந்து கொண்டார்.

சந்திதியானின் திருவருள் நிரம்பப்பெற்ற சுவாமிகள் மற்ற வர்களது பார்வைக்கு ஒரு சராசரி மனிதர் போலக்காட்சி தந்தாலும் இறைவனின் திருவிளையாடல்களைத் தனக்குள்ளே உணர்ந்து இறையருள் நிறைந்தவராக வாழ்த் தொடங்கினார்.

கலாமிகள் வாழ்சூலப்பயணம் இறையுருள் நிறைக்கதூ கால்மாத வெளிப்படுத்துவின்ற 1955-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஒரு கம்ப வத்தை இங்கே தகுகிள்ளோம்-1955-ஆம் ஆண்டு கலாமிகள் ஓர் சராசரி மனிதராக மாறிப்பானத் தில் ஒரு எட்டட ஒப்பந்தக்காரரின் மீற வேலைகிடமல் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது பூதகரிமியுள்ள இயரது நன்பர் மாற்பாரானத்து ஹன்ஸ் ஒரு கடையில் தான் கொடுத்த பொருளாயும் பெற்றுக் கொள்ள வந்திருந்தார். கண்டிட்டப்பட்டிருந்திரவால் நன்று நன்பாரா மேற்படி கலாமிகளிடம் வந்து ரஸம் விசாரித்ததுடன் தான் வந்திருந்தாய்க் கற்றியும் கூறி விட்டு கூதகரிக்கு திருப்பிச் செல்ல விட்டார்.

கலாமிகள் சில தினங்களுக்கு பின்பு கிளிவெநாச்சிவித்துரேஷன் கேள்வி யிருந்தவிலால் தனது கிடேகிதலும் கூட பொருளை குறிப்பிட்டு கண்டிட்டு கொற்று மர்ய பணத்தைக் கேற்றத்தி அதனாபபெற்று கெட்டப்படுத்திப்பி எத்தனை இடத்திலுள்ள தனது கிடேகிதவிடம் கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தார்கள். தன்னிடம் பலவாறத்திற்காக இருக்கிக் கணத்தைக் கொடுத்திருப்பதை அதித்தப்பெற்றுள்ள கலாமிகள் பெற்றிருக்கொண்டு தனால் உள்ளிவந்த பெற்றுள்ளிருப்பதைக் கணத்தை தனது கிடேகிதவிடம் கலாமிகள் கேட்டார்கள். அதற்கு கிடேகிதல் நீங்கள் அறிவித்துவிட்டு வந்திருந்தால் பலத்தை நான் ஒழுங்கு பண்ணவிட

வைத்திருக்கவூப இப்புரை முதல் கணவிடம் எதிதப் பலைமும் இல்லை என்று தனது நியாயத்தைப் பக்குவமங்க எடுத்துக் கூறினார். அந்தப்பள்ளத்தை நம்பி கிளிநோசிலிக்கு பயணத்தைத் தொடரவந்த கலாமிகளுக்கு அதுபெரிய ஏழாற்றுமாக இருந்தது. ஏற்பட்ட ஏழாற்றுத்தினையும், துங்கநீலாயும் கால்கூஞனே கலாமிகள் ஜிருவரித் துக்கொக்கட்டார்கள். எங்காம் சந்திதி வேலவளிக் குறிப்புத்தேவு தட்கிழந் தாதியங்கள் காலே கல்லூரித்தும் அவரே பொறுப்பு தெய்தித்தும் அவரே பொறுப்பு எங்கால்காலத்தையும் நிலை பார்த்துக் கொள் என்று சந்திதியானிடம் முகறையிட்டுவிட்டு கவா மிக ச் செரந்து கண்டிருப்பதற்கு ஏனும் இல்லாத நிலையில் 12 மைல் கள் நடந்து கிளிநோசிலிக்கு கொண்டதற்கார்கள்.

சில நாட்களின் பின் பீண்டும் மாற்பாரானத்திலிருந்து பூதகரிக்குத் தனது கிடேகிதவிடம் கெட்டிருக்கிற ஏந்தரிப்பும் கலாமிகளுக்கு எற்பட்டதால் அவரிடம் சென்றன நீங்கள். அப்பொழுது அந்த கிடேகிதன் தான் பச்சாடு ஒன்றை கால்கூலதற்கு நீங்கட நாட்கள் மூயற்சி கெள்குதாயும் கீளால் கந்த மூயற்சி குத்தைப்பட்டுக் கொண்டு வருவதாயும் கலாமிகளிடம் எடுத்துக்கூறினார் நான்கு மாதக்கண்டிட்டு கடிய ஒரு பக்காட்டிற்கு அச்சுவாராம் கொடுத்தும் அது தடைப்பட்டுவிட்டது. இல்லோடு இடத்தில் கண்டுத்

தாச்சி யாடு ஒன்று நிற்கிறது அதனை வாங்குவோம் என்று பார்த்தால் அதனுடைய கயிற் ரைப்பிடித்தால் அது கிழேயிலிழுந்து படுத்து விடுகிறது என்றும் தனது பரிதாபநிலையை சுவாமிகளுக்கு எடுத்துக்கூறினார்.

தனது சினே கிதானுடைய நிலையை உணர்ந்து அவருக்கு உதவுவதற்கு சுவாமிகள் முன்வந் தார்கள். பூநகரியில் தனது சிநே திதனின் வீடு அமைந்துள்ள இடத்திலிருந்து 3 மைல்கள் மேற்கே யுள்ள வில்லடிபதநிலை என்ற இடத்திலுள்ள அந்த பகுமாட்டைப் பணம் கொடுத்து வாங்கினார்கள். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு காலை 8 மணிக்கு தொடங்கிய

பயணம் பிற்பகல் ஒரு மணியை அடைந்தும் அரைவாசித்தூரத்திலேயே நின்றது. அதாவது 5 மணித் தியாலங்கள் கஷ்டப்பட்டு 12 மைல் தூரத்திற்கே அந்தமாட்டை அழைத்துவர முடிந்தது. பசியின் கொடுமையைப் பரிந்து கொண்ட சுவாமிகளின் சிநேகிதன் சுவாமிகளை அங்கேயே இருக்குமாறு கூறி 12 மைல் தூரத்திலுள்ள தனது வீட்டிற்கு சென்று மத்தியானசாப்பாட்டை எடுத்து வந்து அங்கே இருவரும் உட்கொண்டனர். பின்பு ஒருவாறு பகிரதபிரயத்தனத்தின் பின்பு மீண்டும் மாட்டை எழுப்பி மெதுமெதுவாக நடத்திச்செல்ல முயற்சித்தனர். அப்பொழுது அந்த சிநேகிதன்

“ ஒருமாட்டை வாங்கவேண்டும் என்பதற்காக வீட்டிலிருந்த பணத்தைக் கூட உங்களுக்கும் தராமல்வைத் திருந்துதான் இப்பொழுது மாட்டை வாங்கினேன் ஆணாலும் வாங்கியமாட்டை கூட்டிச்செல்ல எவ்வளவு கஷ்டப்படுகின்றேன் பார்த்தாயா என்று தூய்மையான அண்டுன் தனக்கு உதவிசெய்து கொண்டிருக்கும் சுவாமிகளுக்கு தான் செய்த துரோகத்தை மஸம் திறந்து எடுத்துக் கூறினார்கள். என்ன ஆச்சரியம் இந்த உண்மையை அவர் கூறியதுதான் தாமதம் நடப்பதற்கே தயக்கம் காட்டிய அந்தப் பகுமாடு இவர்கள் பிடித்திருந்த கயிற்றையும் பறித்துக் கொண்டு சிநேகிதனுடைய வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள விநாயகர் ஆலயம் வரைக்கும் ஒரே ஓட்டமாக ஒடிச்சென்று அங்கே இவர்கள் இருவரினதும் வரவையும் எதிர்பார்த்து காத்திருந்தது ”

வின்தொடர்ந்து தனது அடியவர்களை நிழல்போல் அவர்களின் துண்பங்களைப் போக்கி வரு

பவன் சந்திதிமுருகன், அடியவர்கள் மீது அளவில்லாத அண்பு கொண்ட சந்திதி முருகன் இலை

தூய மனதுக்கு இறைவன் புலப்படுகிறான்.

மன்றாய்போல வாழுமின் அடு
கிள்ற சித்தர்கள், நூணிகளது
வாழ்விகாப் பயணத்தில் அவர்
களுக்கும், அவர்கள் மூலம் மற்ற
வர்களுக்கும் நான் தோறும் நடாத்
திக் கொண்டிருக்கின்ற இது
பொன்ற அற்புதங்களை எம்ராஸ்
வார்த்தைகளால் ஏற்றத்தான் முடியுமா?

அது ஈ ம் கோமாதா மூலம்
வெளிப்படுத்திய இந்த அற்புதத்
தின் மூலம் கோமாதாவின் தெய்
வப் பாஸ்புகூலவியும் நாம் உணர
முடியின்றதவ்வாலா! என்னா ம்
அவன் அருளாலே.

ஓம் முநூகா!

‘குத்துவிளக்கின் தேயவிகிதநிலைமை’ >

பூங்கூலாற்றில் குத்துவிளக்கை ஏற்றி வைத்துவிட்டால் அதன்
முத்துச்சட்டின் பூங்கூலாற் தெய்வீகச் சூழைடு மினிருவானது
நாம் அறுபாவத்தில் பார்த்து வருகிறோம். ஆனாலும் குத்து
விளக்கின் அமைப்பே ஓர் தேயவிக்கை கவைக்கூடம் என்றால்
அதையிருந்து புருஷத்தை உவர்த்துவே செய்வீர்கள்.

குத்துவிளக்கின் அடிப்பாகம் நாம்கோ மன்றா ஒத்த சிறப்புக்கூட
ஏறு. அது பிரம்மபாகம், மாஶவான ஓர் அடிப்பாகவும், விலங்கான
ஓர் அடிப்பாகவும் ஒன்றி உவைக்கத் துத்தமானின் பேச்பாறுகிறது.

நடித்தங்கு. சிவவிளீ இந்த முகங்கள் அதுதான் தெரியுமே
எசாங்கம், வாட்சேலம், உக்கிழேஜாதம், தத்துருங்கம், அபேகாரம்
என்ற அதீத ஜமூக இறைவங்கள் சிவவிளீ சிறப்புப்பு பேக்கிறது
குத்துவிளக்கின் ஜந்து முகங்கள்.

உச்சிப்பாகம் கோயிலின் குவசமாகும். என்னென்ற அவ்வது குத்து
பருவம் பாகம் எங்கும் பருவியள்ள பராஸப்பாராங்கம். திரிசீ
விருந்து தோன்றும் ஜோதி மகாவட்சமியாகான். அங்கோதியில்
விருந்து விளங்கிறும் பிரகாரம் சரகவதியின் கடாட்சமாகும்.

மொத்த விரகங்கள் ஒன்றால் இவற்றை நவக்கிரகங்கள் என்
பார்கள். சிரா மாறுதங்கள் நம் உடலிலும் அங்றாட வாழ்
விலை மாறுதங்களை சம்பந்தத்தும் என்கிறார்கள். நம் உடலில்
ஒன்றால் சிரா அம்சங்களும் அவைந்துள்ளன.

பக்ஞியின்மாத அந்தணான் அந்தணானே அடில்.

வைகாசிப் பெருவிழா

சந்திதியான் ஆச்சிரம கைவ
களை பண்பாட்டுப் பேரவை எமது
சமயம், மொழி, பண்பாடுதொடர்
பாக பல்வேறு சேவைகளை ஆற்
நிலருகின்றது. இந்தச்சேவைகள்

1993-ஆம் ஆண்டு பேரவை ஆரம்
பிக்கப்பட்ட காலத் தினிருந்து
தொடர்ச்சியாகவும், தாய்மையான
நோக்கத்துடனும் மேற்கொள்ளப்
பட்டுவருகின்றன.

1999 - ம் ஆண்டு நடைபெற்ற வைகாசிப் பெருவிழாவில் கௌரா
விக்கப்பட்ட திரு. Dr. கதிரவேந்தபிள்ளை அவர்கள் செல்வச்சந்திதி
ஆயத்தில் இருந்து அன்பர்கள் புடைக்கும் அழைத்துவரப்படும் காட்சியை
மேலே உள்ள படத்தில் கால்வாய்.

எமது பேரவை பல்வேறு
தொண்டுகளை ஆற்றிலருகின்ற
அதேநேரம் சமயம், மொழி, பண்
பாடு மற்றும் சமூகசேவை போன்

றவற்றில் ஈடுபடுகின்ற அன்பர்
களை இளம்கள்டு அவர்களது
சேவைகளை சமூகம் மேலும்
நல்லவகையில் பெற்றுக்கொள்ள

கற்றவரே சுதந்தரமானவர்.

வேங்குமோட்டுத்திராக அவர்களைப்பாராட்டி விரும்புகள் வழங்குகின்ற செயற்பாட்டுத்திராய்யும் மேற்கொண்டு எருகின்றது இவ்வாறு செயற்படுத்துவதை முக்கிய தோக்காக்கொண்டு எம்மால் மேற்கொள்ளப்படும் விழாவே வைகாசிப்பெறுவதுமிருந்து என்ன அங்கூரிக்கப்படுகிறது. நாட்டுச் சூழலைப் பொறுத்து இந்த விழாவை நடாத்துவது முக்கிய தோக்காக்கொண்டு எம்மால் மேற்கொள்ளப்படும் விழாவே வைகாசிப்பெறுவதுமிருந்து என்ன அங்கூரிக்கப்படுகிறது. நாட்டுச் சூழலைப் பொறுத்து இந்த விழாவை நடாத்துவது முக்கிய தோக்காக்கொண்டு எம்மால் மேற்கொள்ளப்படும் விழாவே வைகாசிப்பெறுவதுமிருந்து என்ன அங்கூரிக்கப்படுகிறது. நாட்டுச் சூழலைப் பொறுத்து இந்த விழாவை நடாத்துவது முக்கிய தோக்காக்கொண்டு எம்மால் மேற்கொள்ளப்படும் விழாவே வைகாசிப்பெறுவதுமிருந்து என்ன அங்கூரிக்கப்படுகிறது.

இத்தகைய சமூகமான சூழநிலை உள்ள காலங்களில் எவ்வாறு இந்த விழா எம்மால் நடாத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

இந்த வகையில் இருதியாக எம்மால் விரும்புமானால் கொரவீக் கப்பட்ட மூலங்களை விபரங்களாக இல்லை கழங்குகின்றாம்.

பெற்றுக்கொண்டோர்

விருது

1994 — பேராசிரியர் ஆ. சங்முகதாஸ்	நூன பண்டிதத்துமிழுக்குரிசில்
1998 — சிவத்தமிழ்ச் செல்வி	தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஜானயார்டித் தலாவித்துவி
1999 — வைத்திய கவாரிதி	தி. குறிரவேந்ரபிள்ளை நூன பண்டித சௌராஜி

வைத்தியகவாரிதி தி. குறிரவேந்ரபிள்ளை அவர்களுக்கு விருது வழங்குகின்ற நிகழ்விற்கு கவாரிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் வரப்பத்துத் தெரிவித்து அறுப்பிய வாழ்த்துவரயின் ஒரு பகுதியை இங்கே தருகின்றோம்.

வருகிறார்கள். அந்தக்கியாகில் ஒருவராகவும் கீபான் மாஸ் பாடத்த புள்ளிய சேராகவும் வினங்குபவர் வைத்திய கவாரிதி குறிரவேந்ரபிள்ளை ஜயா அவர்கள்

செயலாளர்

- ஏ. ஆ. கா. க. பண்பாட்டுப் போகால்

இந்த வகுடமுக் குவகாரான விருது வழங்கி கொரவீக்கப்பட்டு வது தொடர்பான ஒவ்வொத்தி விழாவை வழங்க போல வைகாசிமாத்தித்தில் நடாத்தத் திட்டமிட்டுள்ளோம்.

“அதிரு அதிரு மாணிடராதல் அரிது” என்று பாட்டுவார் ஜானயாவுப் பிராட்டியார். இந்த வகையையெல்லார்ந்த பெருமக்கள் நமது தன்னாலும் ஏருதாச் செலவையினாலும் இப்பிறகுக்கு மாண்பு கொடுக்கு “மக்கள் சொல முகேசன் சொல்” என்ற உண்மையோடு பலன்புரிந்து

சங்கம வழிபாடு

(தொடர்ச்சி ..

சமயம் என்பதற்கு விளக்கம் கொடுக்கும் போது பாதை, நெறி, வழி, மார்க்கம் எனக் கூறினாலும் சமயம் “மனித வாழ்வு, ஆத்மாவுக்கு ஒளி, பாதைக்குத் தீபம்” என்று D.M.P. மகாதேவன் இந்து சமய தத் துவத்திற் குறிப்பிடுகின்றார். சைவ சமயத்தவர்கள் மேனிலையடை வதற்குரிய ஒரு மார்க்கமாகச் சிவண்டியார் வழிபாடு காணப்படுகின்றது இதையே முன்னோர்கள் சங்கம வழிபாடு எனக்கடைப்பிடித்து வருகின் மார்கள். எனவே சிவகின்னங்களைத் தரித்த சிவண்டியார்களிடத்திலே யாம் சிவணக் காணலாம், அல்லவா? மேலும் இராசாவினிடத்தே பயபக்தியுடையோர் இராசகுமாரன் உலாவப் போகும் போது அரச னுக்குச் செய்யும் வழிபாடுகளை அவ்வினாவரசனுக்கும் செய்தல் போலச் சிவனுக்குச் செய்யும் உபசாரங்களைச் சிவண்டியார்க்கும் செய்யலாமல் வவா? இதனாலேயே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் வந்த சிவிகையை வயதிலே முதிர்ந்த திருநாவுக்கரசர் தாங்கி வந்துள்ளார்.

பஸ்லவர் காலப்பக்தி இயக்கத்தை எடுத்து நோக்கும் போது சிவண்டியாரைச் சிவம் எனவே வழிபட்டிருக்கின்றனர். அக்காலத்தில் இருந்த வர்ணப்பாகுபாட்டைத்தகர்த் தெறிந்து எக்குலத்தவர் ஆயினும் சிவகின்னங்களை அனிற்து சிவவேடம் தாங்கியவராயும் கங்கையைத் தலையில் தரித்த சிவனுக்கே அன்புடையவராக இருந்தால் அவரைச் சிவன் என்று வழிபடலாம். எனும் கருத்து நிலவியதைக் காண்கிறோம் அப்பர் கவாமிகள் தனது திருத்தாண்டகத்தில்

கங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டும்தந்து
 தரணியொடு வானாளத் தருவரேனும்
 மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போமல்லோம்
 மாதேவர்க்கு ஏகாந்தர் அல்லராகில்
 அங்கமேலாம் குறைந்தமுடு தொழுநோயராய்
 ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலவைரேனும்
 கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கு அன்பராகில்
 அவர்கண்மூர் நாம்வணங்கும் கடவுளாசே.

இதற்கமையவே சேரமான் பெருமாள் நாயனார் முடிகுடிய அரசராக இருந்த போதிலும் ஒருநாள் சிவாலய தரிசனம் முடிந்து யானை

ஏழையின் பக்தியில் இறைவன் மகிழ்ச்சிரான்.

மீதேறி வீதி வாய்ச் சுரித வேலையில் ஒருவன் நோலிலை உலகினங்களோடு கூந்துகொண்டு வர்தான் வரும் வாழியில் மழை பேய்ததாரல் அவற்றுவைய உடம்பில் உடபு ஆறிக்காய்ந்து வேலையிறாகக் காட்டி வள்ளித்தது. அதனால்த் திருநீற்றுப் பூச்சு என்று நினைத்து அரசர் மாண்புமிகுக்கு இறங்கி அன்னது அடிவரை வணக்கினார். அப்போது அவன் வருந்த அரசர் தான் “அடிச்செருன் தேவரீர் திருநீற்றின் வேடத்தை நீண்டப்பீந்தர் வருந்தாகே போம்” என்று கூறி அனுப்பினார். எனும் சம்பவம் சிவங்குமாரின் பெருமையை உணர்த்தி நிறுத்து.

மேலும் அப்பர் உவாயிகள் சிவ வேடத்தைக் கண்ட மாத்திரத்தே அவரிடத்திலே அஷ்டபு கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் அடிபேணுவாங்கள். இவர் தேவரோ என்க என்னனாது சிவன் என்றே நினைத்து வழிபாடு செய்திருக்கானால் சிவங்குமாரின் தெழுவிற் சிவங்கா காணவாம் என்கிறார்.

எவ்விரும் தாயரக விவாடத்தீட்ட

திருவிலுஞ் சாதனமும் கண்டானுள்ள
உவராகே அங்குவைக் கண்ட போதே

உகர்தயினமத் திறமை நினைந்தங் குவந்து நோக்கி
இவர் தேவர் அவர் தேவர் என்று சொல்லி

இரண்டாட்டோ தொழில்தங்கள் திறமே பேணிக்
கவராதே தொழுப் புதியார் உழைச்சினுள்ளே
கங்காப்புர் நடுதயினமக் காலங்காமே.

இவ்வாறு கூறுவதற்குக் காரணம் இவ்வாமனும் நின்கை, உடம்பு கோவில் மலை விளக்கம் உடம்புக்குள் கொட்டி சிவங்காறிலுத்தி வழிபடவாம். என்ற இந்து மதக்கொள்கையும் நித்திக்கந்தத்தக்கே இதைபேச திருதாங்குக்கரசர்

காயுமே கோவிலாகக் கடிமாம் அடிமாயாக

வாய்க்கையே துயிழையாக ராமங்களி விளக்கமாக
தேவரோ தேய்யும் பாவாய் நிறைய நீர் அனாயங்காட்டி
பூசனை சுசாரர்க்குப் போற்ற விக்காட்டி ஜோகே,

ஏனும், திருமூலர் திருமந்திரத்தில்

உள்ளம் பெருங் கோயில் வணநுடம் பாலயம்

வள்ளல் பிரான்யார்க்கு வாய் கோபுர வாசக
தேவளாத் தெளித்கார்க்குச் சிவன் சிவலிங்கம்
என்னப் புலங்கள்ந்தும் காளாயனி விளக்கே

ஏனும் குநிப்பிச்சிறநார்.

மிரும்மார் நங்கே உணவுமொன்று.

சங்கம வழிபாட்டில் மிக உயர்ந்த நிலையமைத்துவர் விறங்மின்ட நாயனார். இவர் பல தலங்களுக்கும் சென்று வழிபாடு ஆற்றும் வேளை முதலில் சிவநடியார்களுக்கு எதிரே சென்று வழிபட்ட பின்னரே சிவபெருமானை வழிபடுபவர். ஒந்முறை திருவாரூர்க் கோயிலின் முற்புறத்தே தேவாசிரய மண்டபத்திற் கூடியிருந்த சிவநடியார்களை வணங்காது சுந்தரரூபர்த்தி சுவாமிகள் சிவஸை வணங்க உள்ளே சென்றார். அதனைக்கண்டு மலம் பொறுக்காத விறங்மின்டர் “சுந்தரரும் அவரை தொண்டராகக் கொண்ட சிவபெருமானும் நமக்குப் புறம்பானவர்கள்” என்று கூறிச்சின்த்தார்.

சுசருக்கே அன்பானார் யாவரையுந் தாம்கண்டால்
கூசிமிக்க குதுகுதுத்துக் கொண்டாடி மனமகிழ்வுற்று
ஆசையினால் ஆவினபின் கண்றனைந்தாற் போலணைந்து
பேசுவன பணிந்தமொழி இனியணவே பேசுவார்.

இறைவருக்கு அங்கு செலுத்துபவர் எவரையும் நாம் கண்டால் கூசி (அஞ்சி), மிகவும் உள்ளத்தில் விரும்பம் கொண்டு, மகிழ்ந்து, ஆசையால் தாய்ப்பசவின் பின்பு என்று சேர்வதைப்போற் சேர்ந்து அவர்களிடம் பேசுவனை எல்லாம் இனிய சொல்லாகவே பேசுவேண்டும் என்பதைச் சேக்கிறார் மேலுள்ள பாடல் மூலம் குறிப்பிடுவர்.

கோயிலினுள் தியாகேஸ்வரர்க் காணவில்லை பின் தியாகேஸப் பெருமான் சுந்தரர் முன் தோன்றிச், சிவநடியார்களின் பெருமையை எடுத்துக்கூறி “அடியாரைப் பாடுக” எனத் “தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என அடியெடுத்தும் கொடுத்தார். மனப்பந்தலிலே கிழப்பிராமணராக வந்த சிவனைப் பார்த்து “ஒரு அந்தணருக்கு இன்னோரு அந்தணர் அடிமையோ” எனக் கேட்ட வாயால் இரண்டாவது அடியாகத் திருநீல கண்டராகிய குயவனுக்கும் தான் அடிமை என்று கூறியுள்ளார். என்றால் சிவநடியாரின் மகிழ்மை சொல்லாமலே புரியுமல்லவா? தொடர்ந்தும் 60 நாயன்மார்களை பெயர் கூட்டி அவர்களுக்குத் தான் அடிமை என்றது மட்டும் அன்றி 9 தொகை அடியார்களுக்கும் அடிமை என்றும் பாடியுள்ளார் என்றால் சங்கமத்தின் சிறப்பு எவ்வளவு என்பது தெளிவாகின்றது.

(தொடரும்...)

செ. கந்த சத்தியதாசன் B. A. (Hons)

இறைவன் ஜருவனே, அவனுக்குப் பல பெயர்கள்

Easy way to learn English

PRACTICE QUESTIONS

(FOR YEAR 6 AND 7)

I. Use has - have and had to form questions and statements:

- I ..... a penfriend in Canada.
- We ..... a cricket match yesterday.
- Rajith and Ravi ..... a new bicycle.
- My brother ..... a motor cycle and I ..... a bicycle.
- We ..... our English test last week.
- Government ..... many problems to solve.
- We ..... a heavy shower last night.
- Cow ..... two horns and dogs ..... no horns.
- Mala and Kamla ..... many sarees.
- Susecta ..... two pairs of bangles.
- ..... you a penfriend in Colombo ?
- ..... you the I.C. when the Soldiers checked yesterday?
- ..... Mohan a bicycle ?
- ..... they English test today ?

துறைக்காரணத்து ஏற்றும் புளிதங்கல்.

- o) ..... they maths test yesterday ?
 p) ..... he a sound knowledge in English ?
 q) ..... you any problem in school ?
 r) ..... you any problem in school last friday ?
 s) ..... you any money in your pocket.
 t) ..... he a brother ?

II. Fill in blanks using the words in brackets

- 1) Mala ..... net - ball and I ..... Cards
 (play - plays)
 2) I ..... tea and my brother ..... coffee
 (drinks - drink)
 3) It ..... at night. (rain - rains)
 4) We ..... foot - ball in the evening (play - plays)
 5) Dogs ..... at strangers (barks - bark)
 6) Nurses ..... after patients (look - looks)
 7) He ..... smart (look - looks)
 8) They ..... smart in the new dress. (look - looks)
 9) Sun ..... in the east. (rise - rises)
 10) Stars ..... at night. (appears - appear)

★ Answers will be given in the next month Gnanachudar.

S. Thurairajah

★ ஒரே ஒருவர்தான் குரு. அவரே சக்திதானந்தம். ★

வைகாசி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

05 - 05 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. க. அருள்ளிங்கம்

(பேரவை உறுப்பினர், செமந்து கூட்டுத்தாபனம்)

சொற்பொழிவு : “ வாக்கும் வாழ்வும் ”

வழங்குபவர் : சைவப்புலவர் க. செல்வத்துரை

(இளைப்பாறிய, அதிபர்)

12 - 05 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. செல்லம்பா நடராசா

(முத்த பத்திரிகையாளர்)

விடயம் : “ இன்னிடத் ”

வழங்குபவர்கள் : செல்வன் குணராசா நக்கிரன் (பாட்டு)

வயலின்:- இ. பத்மநாதன்

மிருதங்கம்:- நி. மதிருபன்

கெஞ்சிரா:- சி. பாலச்சந்திரன்மா

முகர்ஜின்:- க. நந்தகுமார்

19 - 05 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. சி. பத்மநாதன் J. P.

(பருத்தித்துறை)

விடயம் : “ நாதஸ்வர இசையில் திருப்புகழ் ”

வழங்குபவர்கள் : S. L. ஜெகநாதன் குழுவினர்

26 - 05 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

வைகாசி - 2000

வெளியீட்டுரை : திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம்

(B. A. Dip in Ed)

(ஆசிரிய உபேப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி)

மதிப்புரை : செல்வி திலகவதி பெரியதெப்பி

(இளைப்பாறிய கல்வி பணிப்பாளர் வட/கிழு)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2000 ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழிமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2001 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

ஷரி குழு :

நந்தியான் ஆசிரிம ஈவ கலை மன்மாத்தீஸ் பேரவை.
செங்கல்சந்திதி, தொல்கடமானாறு.